

Postás Dolgozó

IV. EVFOLYAM, 4. SZAM.

A P O S T Á S S Z A K S Z E R V E Z E T L A P J A

1951. MÁRCIUS 2.

A Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusa nagy Pártunk harcainak új időszakát nyitja meg

Az egész ország dolgozó népe feszült figyelemmel fordul Fővárosunk felé. Ahol a Magyar Dolgozók Pártja II. kongresszusát tartja. A kongresszuson a főváros és 19 megye küldöttei, a Párt legjobbjai vitatják meg az 1948. júniusi pártkongresszus óta végzett munkánkat és előttünk álló feladatokat.

A Magyar Dolgozók Pártja II. kongresszusának kiküldöttjei oly időben tartják tanácskozásukat, amikor az emberiség — a nagy Sztálin bölcs útmutatása alapján — az egész világon harcot vív a békeért a szocializmus építéséért.

Pártunk büszkén tekinthet vissza

a két kongresszus közötti időszakra. Ebben az időszakban vittük nyolc hónappal a kitűzött idő előtt győzelemre hároméves tervünket: ebben az időszakban fejeztük be győztesen öt éves tervünk első évét, 109,6 százalékkal teljesítve a gyárpár előírásait. A kongresszuson 25 testvérpárt kiküldöttje van jelen, köztük a nagy Bolsevik Párt, amely első ízben küldte el képviselőit Pártunk kongresszusára. A testvérpártok kiküldöttjeinek jelenléte bizonyítja a világ dolgozóival való összetartozást és azt, hogy egy olyan békétábor tagjai vagyunk, amely átfogja az egész világot, amelynek hívei ott küzdenek a világ minden országában.

A Párt legjobbjai

— a magyar dolgozó nép legjobbjai vesznek részt a kongresszuson. A postás dolgozók is bizalommal és szeretettel, feszült érdeklődéssel kísérik a kongresszus menetét, hiszen a kongresszus kiküldöttjei között ott vannak a postás dolgozók képviselői is.

Százezrek hallgatták meg vasárnap rádióban Rákosi elvtárs beszédét.

Rákosi elvtárs szava harci riadó,

amely új küzdelemre, még lelkesebb munkára mozgósítja a tömegeket. Hétfőn a postás dolgozók ezrei fogadták meg és határozták el, hogy még jobb munkával válaszolnak Rákosi elvtársnak és elhatározták, hogy még lelkesebben versenyeznek, új felajánlásokkal, a pártmunka megújításával, a békemozgalom további erősítésével indulnak harcra azoknak a nagy feladatoknak megvalósításáért, melyet Rákosi elvtárs a magyar nép elé tűzött.

Rákosi elvtárs beszédében rámutatott a feszült nemzetközi helyzetre. Beszámolójából megláthatjuk, mennyire fontos mindannyiunknak, hogy a nemzetközi helyzettel mindig tisztában legyünk.

mert a béke megvédéséért és az imperialista háborús gyújtogatók elleni harcban a kommunizmusnak mindig élen kell járni.

Rámutatott Rákosi elvtárs népköztársaságunk, belső helyzetére is, hogy a szocializmus építése, a béke megvédése, életszínvonalunk ugrásszerű emelkedése parancsoként előírja, hogy

sokkal többet termeljünk,

mint a Horthy-időben és hogy emeljük minden téren termelési tagainkat.

Rákosi elvtárs beszédének további során az előttünk álló feladatokról beszélt, melyeknek megvalósítása meggyorsítja a szocializmus építését és segít az új nehéz feladatok megoldásában.

A kongresszus kiküldöttjei határtalan lelkesedéssel fogadták Rákosi elvtárs iránymutató beszédét. Ez a lelkesedés csodálta ki a hozzájárulásokból is.

Csorpák Jánosné elvtársnő Országházról

elmondta azokat a nehézségeket, mellyel termelőszövetkezeti csoportjuk megbirkózott.

„Szövetkeztünk eredményei nagyok. A meginduláskor kb. 150.000 forint volt a vagyonunk, s ma már közel áll a másfél millióhoz. Nehézségeink megoldásában Pár-

tunk mutatott utat. Mi még fokozni akarjuk eredményeinket, de meg is védjük azokat.”

Csorpák elvtársnő keze ökölszerűen fogta a Pártunkat.

„Nekünk szabadság kell és ezt a mi szabadságunkat meg fogjuk védeni az imperialistáktól. Magam is beléptem a Szabadságharcos Szövetségbe, mert soha többé nem akarok napszámos asszony lenni, elég volt a cselésdéből. — A mi szövetkeztünket nem adjuk oda senkinek.”

A többi hozzászólás is sugározta azt a szeretetet és ragaszkodást, melyet dolgozó népünk, nagy Pártunk és Rákosi elvtárs iránt érez.

Komoly jelentőségű volt Gerő elvtárs referátuma, melyben elénk tárta a szocializmus építése során eddig elért eredményeinket, azok a ragyogó perspektívák, melyek az ötéves terv végrehajtása során nyílnak meg dolgozóink előtt.

Gerő elvtárs beszámolt, hogy az ötéves tervtörvényben előírt 51 milliárd beruházással szemben

1950—54-ben

mintegy 80—85 milliárd forintot fogunk beruházni,

tehát az előírt beruházási összeg-nél mintegy 65—70 százalékkal többet.

Ebből a felemelt beruházási összegből új gyárak épünek, fejlesszük mezőgazdaságunkat, közlekedésünket, új lakásokat építünk.

Gerő elvtárs által elénk tárt nagy-szerű feladatokat csak úgy tudjuk végrehajtani, ha egy emberként állunk Pártunk és Rákosi elvtárs mögé és mindent elkövetünk, hogy ötéves tervünket sikeresen idő előtt teljesítsük. Ennek adott kifejezést felszólalásában

Lengyel József sztahanovista moz-donyvezető.

„A nehézségek még keményebb harcra kell, hogy serkentessenek bennünket. Világosan megértettük, amit Rákosi

Kovácsoljuk egygyé a Sztahánov-és újítómozgalmat

A Sztahánovisták I. Országos Kongresszusán, Rákosi elvtársnak elmondott beszédéből merítették postás dolgozóink erőt arra, hogy bátran feltegyenek minden olyan rendeletet, szokást, ami a Sztahánov-mozgalom tömeges kibontakozását gátolja.

Kormányzatunk nagy erővel segíti a mozgalom kiszélesítését. A mozgalom kezdeti bajait a Párt segítségével felszámoltuk. Munkaversenyekben a postás dolgozók ezrei adták meg a méltó választ a kételkedőknek. Bebizonyították, hogy munkaterületeiken találékony-ságukkal, alkotókészségükkel fejleszthető a Sztahánov-mozgalom.

A Sztahánov mozgalom alapja az újítás,

a munka észszerű, helyes megszerve-zése. A mozgalomnak kiszélesítésére, nálunk a postán tag lehetőség nyílik. ezért különösen fontos minden hasznos újítás, kezdeményezés, támogatása és bevezetése. Sztahánovistáink egyrésze, hatalmas teljesítményét újításokkal, észszerűsítésekkel érték el, ebből az következik, hogy azok fokozhatók, ha a Sztahánov mozgalmat és az újító-moz-galmat szorosan összekapcsoljuk.

A dolgozók kezdeményezése még eredményesebbé válik, ha azt

a műszaki vezetés is támogatja, irányítja.

Például így valósíthatja meg újítását Tarackózy szaktárs a Jármutélepen, aki a dugattyú megmunkálására egy fel-jegyző készüléket szerkesztett. Ennek a felhasználásával a munka könnyebbé és gyorsabbá vált.

Ugyanitt Schisler szaktárs, a gép-kocsi villanyszerelőben újításával szá-

molt fel az üzemszerű szűk kereszt-metszélét. Átszervezte a gépkocsi-elektromos szerelési munkáját. A Jár-mútelepen az újításokat a műszaki to-vábbképző-kör értékeztetve ismertetik, azokat ott megárgyalják. A kiemelkedő újításokat megvalósításuk után be is vezetik, az újítót hangos bemondón és az üzemi újságon keresztül népszerűsítik.

De irányítanunk kell azokat is, akik segíteni akarnak nekünk, a Sztahánov-mozgalom kifejtésében. Minden tá-mogatást adjunk meg a műszaki to-vábbképzőkörökön belül működő újító-köröknek, komplex-brigádoknak és azok-nak az értelmiségieknek, akik a munka jó megszervezésével az anyag folyama-tos biztosításával megteremtik a szűk-ségek feltételeit a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom kifejlődése szá-mára.

Nem szabad elfeledkeznünk azokról a dolgozókról sem, akik munkájukat, bár letétismeretesen végzik, kimagasló eredményeket elérni mégsem tudnak. Hisz nemcsak a Jármutélepen, hanem más üzemeinkben is a dolgozók többségét ők képviselik. Így pl.: Kiss Már-ton szaktárs, aki 117 százalékkal teljesítette normáját és egy hónapi szívós, kitartó munka után ezt az eredményt 119 százalékra emelte.

Fejlesztésünk kell a munkamódszer-átadás és tapasztalatcsereket is, mert ezeken keresztül tudjuk a kisebb teje-sítményeket, a magasabb százalékok el-érő dolgozóink mellé emelni.

Nagyobb mértékben kell az ifjút és a nőket a mozgalomba tömörítenünk, hogy egyre több élenjáró legyen köztük is.

Simon László Jármutélepen

A kongresszus minden felszólalójá-nak beszédéből érezni lehet azt a ha-tártalan szeretetet, melyet dolgozó népünk a nagy Sztahánov-mozgalom, a bölcs Sztálin iránt, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt érez. A tapasztalatok ott ízzik a hála nagy Pártunk iránt, amely történelmi időkben győztesen vezet előre a magyar népet, amely a dolgozók felszabadításáért küzd.

A kongresszus népünk számára ki-jelöli és megszabja az új feladatokat. A további győzelmekért a szocializ-mus alapjainak lerakásáért folyó küz-delemre.

Elfen a békét védelmező, a szocia-lizmust építő magyar nép vezet-ője, a Magyar Dolgozók Pártja.

Postás dolgozók a Kongresszusi Hét sikeréért!

A postás dolgozók is nagy lelke-sedéssel csatlakoztak a Hofherr-gyári dolgozók felhívásához az MDP II. Kongresszusa tiszteletére elindí-tott munkaversenyhez.

Ez a lelkesedés és lendület mu-tatkozik meg a postai üzemek — hivatalok dolgozói túlnyomó többségében a vállalások megtételében és teljesítésében is.

Ez a verseny szinte páratlanul áll országunk életében úgy a dolgozók bekapcsolódásában, mint eredményeiben.

Komoly eredmény az, hogy már eddig a

postás dolgozók 76 százaléka, közel 25.000 dolgozó kapcsolódott be

a versenybe és az egész ország te-rületén mintegy 1000 postás üzen, hivatal csatlakozott a Hofherr-gyári dolgozók felhívásához.

Az üzemek, hivatalok vállalásai általában konkrétak, kiértékelhetőek és ellenőrizhetőek voltak és tartal-muk szerint a tervre és az üzem adottságainak megfelelően többter-melésre, önköltségsökkentésre, ta-karékosagra, munkamódszerát-adásra stb. irányultak.

Műszaki területen a vállalások for-rintértéke már eddig több mint háromnegyedmilió és ebből félmillió forint már teljesítve lett. Anyagta-karékoság terén a vállalások ér-téke 2 millió 200 ezer forint és eb-ből már 802 ezer forint teljesítve van. Ugyancsak szép eredmény mu-tatkozik a Szabad Nép előfizetés-gyűjtés terén, amennyiben

eddig 16.000 előfizetőt gyűjtöttek a postás dolgozók.

Ebben a nemes versenyben újabb és újabb sztahanovisták törtek fel és tartják kiemelkedő teljesítményei-kezt.

Az új sztahanovista jelöltek közül kiemelkednek Nagy Pál és Polgár András elvtársak, az Erzsébet-köz-pont dolgozói, akik az előirányzott 1600 gépegységgel szemben 3600 gépegységet, tartanak karban és mindezt jó munkaszervezéssel és

munkaidejük teljes kihasználásával érték el. Vagy Schmercz Györgyi távbeszélő kezelő a József táv-beszélő hivatal dolgozója, aki 185 százalékos teljesítményét már hóna-pok óta tartja és most még ezt az eredményét is túlszárnyalta.

Nem marad el a Jármutélepen sem ebben a versenyben, mert az ifjútól az idősebbekig mind kiveszi részét, mint pl. Neugom és Lengyel szak-társak, akik jó munkaszervezéssel 180—200 százaléka között teljesítik normájukat. És így tovább sorolhat-nánk még a gyáliúti és pávautcai javítóműhelyektől a Bp. 62. Keleti postáig és Miskolcra Dombóvárig, ahol a dolgozók bebizonyították Pártunk iránt érzett szeretetüket és harcos békeakarataikat.

Meg kell azonban mondanunk azt is, hogy az eredmények mellett még akadnak hibák is, mint pl. Esz-tergomban, Tatán, Veszprémben és Karcagon, ahol még nem értették meg egyes szakszervezeti és szak-mai vezetők a munkaverseny jelen-tőségét és így gátat emeltek a dol-gozók egészséges versenyindulété-nek, a munkaverseny kifejlődésének.

Meg kell érteni ma már vala-mennyi szakmai és szakszervezeti funkcionáriusnak, hogy

a munkaverseny nem kampány,

hanem a szocializmus építésének kommunista módszere, amelynek eredménye segít valamennyiünk a jóléthez, a békéhez.

Eppen ezért az a feladat áll elő-tünk, hogy a meglévő hibákat jó szervezéssel, polikiai felvilágosító munkával kijavítsuk és az eddig elért eredményeket megszilárdítsuk, továbbfejlesszük. Meg kell valósi-tani a verseny nyilvánosságát és el kell érni, hogy minden dolgo-zónk ismerje saját és társai eredményét, hogy az a versenyindület, ami megvan a postás dolgozók-ban is, teljes egészében kidombo-rodhasson a Párt zászlajáért folyó versenyben, Pártunk Kongresszusa tiszteletére és sikeréért.

BAYER ZOLTAN

Küldötteink a Kongresszusról

A Pártnak köszönhetjük, hogy a háztartás rabszolgáiból a népköztársaság szabad dolgozóivá lettünk

Írja levelében Tóth Lajosné, a posta egyik delegátusa: „Hogy itt vagyok Pár-tunk II. kongresszusán, csak most tudom igazán értékelni azt a nagy megtsi-teltetést, ami engem ért, csak most tudom értékelni azt a felemelkedést, amely az asszonyok sorsában a felszabadulás óta bekövetkezett. A múlt rendszer alatt az asszonyok sorsa csupán a főzőkanál és a mosókanál volt. Ma Pártunk segítségével a háztartás rabszolgáiból a népköztársaság szabad dolgozóivá lettünk. A tanácskozások alatt arra gondoltam, hogy a szabadság és a jogok, kötelezettségekkel is járnak. Nekünk, MNDSZ-asszonyoknak az első között kell harcolnunk a termelés frontján, de az első vonalban kell harcolnunk a békefront magyarországi szakaszán is. Meg kell érteni minden egyes asz-szonytársunknak, hogy az imperialisták háborús agressziója nemcsak férjün-kezt, családjunkat, de saját felszabadulásunkat is fenyegeti.

Rákosi elvtárs beszéde alatt megfogadtam, minden erőmmel azon leszek, hogy asszonytársaimat harcra mozgósítsam a kongresszus határozatainak megvalósítására.”

A Kongresszus megmutatja, hogyan kell a műszaki munkát szocialista tartalommal megtölteni

„Amikor a kongresszus tanácskozásai elkezdődtek, Farkas Mihály elvtárs megnyitóját hallgatva, az első érzés ami elfogott, az öröm, a szeretet és a hála érzése volt. Szeretet és hála a Párt iránt, hogy magához emelt és ön-tudatára nevelt. Később, mikor Rákosi elvtárs ötéves tervünk hatalmas fel-adatait ismertette és megemlékezett a műszaki értelmiség munkájáról, önkén-telenül is eszembe jutott a saját fiatalságom: a diákkori koplások és nyomor, később pedig a sivár kilátástalan munka. Most minden más. Soha olyan szép és felmelo feladat, soha ilyen széles, határtalan perspektíva nem állt a magyar műszaki értelmiség előtt, mint most. Soha olyan elismerésben nem volt része a mérnöknek, a tudósnak, mint amilyen ma népköztársaságunkban van. Pártunk II. kongresszusa nemcsak kitűzi a feladatokat, hanem megmutatja az utat a vég-re-hajtáshoz is. A kongresszus megmutatja, hogyan kell a műszaki munkát szoc-ialista tartalommal megtölteni.

Nekünk, műszaki értelmiségieknek Rákosi elvtárs elismerését azzal kell meghálálni, hogy erőnket nem kimélve fogunk harcolni a II. kongresszus határozatainak, az előttünk álló feladatok szocialista módon való végrehajtásáért.

TARJAN REZSO, a Postakísérleti állomás h. vezetője

Fokozódik a világ postás dolgozóinak harca az elnyomás ellen...

A Mitteilungsblatt (az SZVSZ postás tagozatának közlönye) írja:

Ismeretes, hogy a svájci kormány amerikai utasításra rendeletet bocsátott ki, amelynek értelmében el kell bocsátani azokat a közalkalmazottakat, akik „nem megbízhatóak”. A megbízhatatlanság esete forog fenn akkor is, ha nem bizonyos, hogy az illető állami alkalmazott feltétlenül hűséggel viselkedik az ország iránt és mindent megtesz a szövetséges köztársaság érdekeinek előmozdítására, továbbá semmi okát nem cselekszik, ami annak kárára lehetne.

Természetesen a rendelet végrehajtásával megbízott szervek a maguk szája szerint értelmezhetik és tesztésük szerint alkalmazhatják a rendeletet. A svájci postaigazgatóság az 1950. év augusztusában Prágában megtartott Postás Szakszervezetek Nemzetközi Konferenciáján vendégként részt vett Keller, Härry és Merky szaktársak elbocsátásával kezdte meg a rendelet végrehajtását. Utánuk Reichenbach és De Kaenel lausanne-i postás dolgozók következtek. Aztán még sokan mások Bernben, Zürichben és másutt. Legutoljára, de nem a legutolsónak Paul Bornard pártunkivüli szaktárs került az elbocsátottak névsorára, nyilván annak kidombrítása céljából, hogy a kormány most már nemcsak a munkapárt tagjait üldözi, de minden demokrata meggyőződésű és haladó gondolkodású állampolgárt is.

A svájci postások, persze nem nézik tétlenül emberi és állampolgári jogaiknak ezt a durva megsértését. Zürichben hatalmas tiltakozó mozgalom indult meg. A genfi postások pedig valószínűleg politikai meggyőződésükre való tekintettel egyhangúlag elfogadott határozatban bélyegezték meg a kormány jogellenes intézkedéseit és követelték a rendelet azonnali visszavonását.

A reakciós sajtó is kénytelen tudomásul venni az állami alkalmazottak egyre növekvő felháborodását, sőt a Gazette de Lausanne, amely bár egy híron pendül a kormánnyal, nyíltan szemérem veti a hatóságoknak az amerikai parancs végrehajtása során tanúsított ügytelenségüket.

A szakszervezetek rossz lelkiismeretű vezetői sem térhetnek napirendre a dolgok felett. Amikor igazolni próbálják a kormányt, kénytelenek levetni álcukat és megmutatni igazi arcaikat. Az egyikük, Bezencon pl. a következőket írja a svájci postások lapjában: „Ertheő, hogy az állam kötelességének tartja, hogy szembeszálljon az intézményeit veszélyeztető ellenséggel.”

Az ilyen kijelentések magától értetődően csak azt eredményezik, hogy egyre több svájci dolgozónak nyílik ki a szeme és mind többen ismerik fel azt a nyilvánvaló kapcsolatot, amely az állam, mint a jenkai imperializmus szerve és a „sárga” szakszervezetek, mint annak az eszköze között fennáll.

Új-Kína

Új-Kína posta- és távbeszélő szolgálata jelenleg 8500 nőt foglalkoztat. A kínai postások 100.000 főt meghaladó létszámában a nődolgazók meglepően alacsony arányszáma azzal magyarázható, hogy a reakciós Csang Kai Sek és a Kuomintang-uralom mit sem tett annak érdekében, hogy kiemelje a kínai nőket évezredek elnyomottságából, sőt elgáncsolta a haladó szellemű új nőnemzedék egyenjóságára irányuló törekvéseit. Amióta azonban megváltoztak az idők és a nők kiharcolták maguknak egyenjóságukat, egyre többen keresnek és találnak alkalmazást a postánál. Magától értetődik, hogy az egyenlő munkáért egyenlő bért elve rájuk is vonatkozik. Nem csak a forgalomnál dolgoznak, de helyet kapnak az igazgatásban is. A postaiügyi minisztériumban a szociális munkavédelmi és biztosítási ügykör élén női igazgató áll. Peking, Sanghai és más nagyvárosok postahivatalaiban számos nő tölt be vezetőállást. Majdnem mindannyian munkaversenyben állnak. Nem egy közülük máris kimagasló teljesítményt ért el. Így pl. Tang-san város központjának távbeszélő-kezelője, Cseng Sze Cin hatvan napon keresztül egyetlen hiba nélkül végezte munkáját. Mukden postahivatalban Teng Csing Csing kézbélyezőnő percnél 140 levelet bélyegzett le. De kiveszik részüket a kínai nők hazájuk újjáépítésének munkájából is. Jelen szerepük volt az ország 7500 km hosszú távbeszélőhálózatának rendbehozatalában. A társadalmi munka terén is jó munkát végeznek. Ők a békemozgalom legjobb és legeredményesebben működő agitátorai. Tudják, mi a háború. Fokozottan tudják tehát értékelni a békét. Tudnak érte dolgozni és tudnak harcolni is érte.

A The Journalban, az angol postaműszaki dolgozók lapjában, L. A. H. Sadler szaktársunk írja a következőket

Anglia népe békét akar. Ugyanakkor a rádió, a sajtó, sőt az egyház is nyíltan háborúra uszít. Vajjon a három és félmilliárdos hadiköltségvetésünk, állandó tengeri és szárazföldi hadgyakorlataink, az eszevesztett fegyverkezés, az atombombagyártás, a brit és amerikai államférfiak háborúra gyújtogató nyilatkozatai a béke ügyét szolgálják-e?

ÚJABB NAPKÖZIOTTHON ÉS BÖLCSŐDE NYÍLT MEG A KELETI POSTAHIVATALNÁL

A Posta dolgozóinak gyermekei részére immár a negyedik napköziotthon és bölcsőde nyílt meg a Keleti Postahivatalnál. A Keleti Postahivatal dolgozói nagy szeretettel készítették gyermekeiknek ezt az új, nap sugaras, gyönyörű otthont. A hivatal dolgozói, társadalmi munkában vállalták a helyiségek kifestését és különösen kivették a munkából részüket: Huszár, Villám, Zsoldos, Laczi, Heller és Boros szaktársak.

De még a hivatalvezetés is részt kért ebből a szép munkából. Gál hivatalvezetőhelyettes szaktárs az ajtó lakkozásában vette ki tevékenyen részét. Az új ragyogó nap sugaras napköziotthonban 63 postás szaktársunk helyezheti el gyermekét, ahol szakképzett óvónők foglalkoznak velük és állandó orvosi felügyelet alatt állnak. A szép berendezés a szociális hivatal dolgozóinak jó munkáját dicséri. Eksteiné Eszes Margit, Nagy Gabriella szaktársnők mindent megtettek, hogy minél hamarabb megnyithassák a napköziotthont a postás gyermekeknek.

A ragyogó, derűs napköziotthon újabb ékes bizonyítéka — a számos, hatalmas alkotás mellett — kormányzatunknak és pártunknak, a dolgozók iránti szakadatlan gondoskodásának.

Bízalmi munkánk legszebb feladata volt, készülni Pártunk II. kongresszusára

Egy évvel ezelőtt választottak meg dolgozó társaim bizalmiak. Ezt a nagy kitüntetést örömmel vállaltam, bár igen tapasztalatlan voltam a bizalmi munka területén.

Eleinte bizony nem kaptam meg a kellő támogatást a tasgág részéről, de a szakszervezeti bizottság is keveset foglalkozott velem. Az én munkám is, mint igen sok bizalmi társamé, csak a tagdíjak beszedésére szorítkozott.

1950 június 7-én megjelenő SZOT-határozat a bizalmi munkáról megjavította munkámat. Alaposan áttanulmányoztam a határozatot és csak akkor jöttem rá, mennyi hiba van munkámban. Ertekezletet tartottunk bizalmi társaimmal és megbeszéltük munkánk hiányosságait.

Azóta rendszeresen megtartom a bizalmi csoporttereket, mely nagy segítségünkre volt a hiányosságok kiküszöbölésében.

Munkánk megjavításában döntő jelentőségű volt Pártunk Politikai Bizottságának határozata, mely rámutatott a szakszervezeti munka hiányosságaira. A határozat nyomán rájöttem, hogy helyesen csak akkor tudom végezni munkámat, ha saját magam állandóan képezem úgy politikailag, mint szakmailag. Csak így tudok példát mutatni a termelés területén.

Egyéni agitációt folytattam a bizalmi csoportomon belül. Igyekeztem minden egyes dolgozóval egyéniül átbeszélni az elvégzendő feladatokat. A beszélgetés közben ismerttettem a tervet, minden egyes dolgozó előtt, s így elértük, hogy pl. az 1950. évi tervet november 7-ére befejeztük.

Ötéves tervünk második évének megindulásánál nagy feladatom volt. A terv ismertetése, a hosszulejáratú versenyszerződések megkötése, mind, mind komoly feladatot jelentettek. Minden egyes dolgozóval megbeszéltük a versenyvállalás lehetőségeit, és így elértem, hogy csoportom minden tagja hosszulejáratú versenyszerződést kötött.

Bizalmi munkánk legszebb feladata a Párt II. Kongresszusára való felkészülés volt. Csoportom tagjaival egyénenként beszélgettem át a kongresszus jelentőségét és népünk iránti kötelességünket. Csoportom minden tagja megértette a pártkongresszus jelentőségét, hogy minden oszlop, minden szál drót, amit beépítünk, minden forint, amit megtakarítunk, kifejezi szeretetünket Pártunk, népünk és a Szovjetunió iránt, kifejezi tartós békeakaratainkat.

Szívesen veszem bizalmi csoportom tagjainak kritikáját és igyekszem munkámat a Párt irányításával és útmutatásával úgy végezni, hogy harcos katonája legyek a hatalmas békétáborban.

Nagy P. Lajos
bizalmi, Szeged, műszaki hivatal.

A Kongresszusi Hét legjobb üzeme címért folyó versenyben a Járműtelep megelőzte a Javitóműhelyt

A Járműtelep

dolgozói tovább tartják eredményüket és jó helyezésüket a postai üzemek hivatalok között a kongresszusi versenyben.

A kongresszus tiszteletére vállalt tette a dolgozók létszámának 95 százaléka, az ifik és a nők 100 százalékgig kiveszik részüket a versenyben. 100 százalékon aluli teljesítmény már nincs az üzemnél. Átlagteljesítménye az üzemnek a múlt héten 138.2 százalékg volt. A ledolgozott munkaórát 68 százaléka darabbéres óra.

Az üzem a tervét február 23-án befejezte,

már a március 12-i tervükön dolgoznak.

Igen jelentős megtakarítást értek el a benzinfogyasztásból, 5534 liter benzint, 8301 forint összegben és ugyanakkor a teretelésénél 16.901 munkaórát, 53.240 forint értékben, valamint a villanyáramfogyasztásból, a motorikus áramból 6000 kw órát, 1800 forintban és a világítási áramból 791.4 kw órát 16.223 forint összegben takarítottak meg.

Anyagtakarékosság területén ezidáig összesen 97.381 forint megtakarítás jelentkezik.

Ezenkívül a felhasznált anyagok 11 százaléka az üzem munkájához roncsanyagból fedezte, ami 48.000 forint megtakarítást eredményezett.

Egyéni teljesítményben kimagasló eredményt ért el LÉNGYEL ISTVÁN esztergályos, aki egyszerre három gépen dolgozik, a gépek teljesítményét teljes egészében kihasználja.

A Kongresszusi Hétben 200 százalékos átlagteljesítményt ért el. Ugyanakkor kimagasló teljesítményt ért el KOVÁCS ALBERT

fényező, a Kongresszusi Hétben 306 százalékos teljesítményével. Ezt a teljesítményt jó munkaszervezéssel érte el, munkáját szalagrendszere osztotta be és így munkaidéjét kiesés nélkül ki tudta használni.

Javitóműhely ÜV

„Elüzem” dolgozói is fokozott lendülettel veszik ki részüket a kongresszusi versenyből, a dolgozók között a versenyszellem jó és igyekeznek ezt

továbbfejleszteni, hogy mint „Elüzem” a kongresszusi versenyben még jobb eredményeket érjenek el, főleg azért, hogy az elüzem címet megtarthassák és a jelenleg élen járó Járműtelep dolgozóit megelőzzék ebben a versenyben.

A kongresszus tiszteletére

a dolgozók 30 százaléka tett munkavállalást.

Az ifik 95 százaléka és a nők pedig 60 százalékg veszik ki részüket a versenyből.

Fokozódó versenylendület eredményeképpen a vállalt három nappal szemben az első negyedévi tervüket ezidáig nyolc nappal hozták előre.

Vállalták, hogy a felhasználandó összanyagértéknek 10 százalékát roncsanyagból fogják pótolni és a 10 százalék helyett ezidáig már 22 százalékot használtak fel roncsanyagból.

Igen jó eredményt értek el az anyagtakarékosság területén.

ahol vállalták, hogy 280.000 forintot takarítsanak meg és ezidáig már 360.000 forint megtakarítást értek el.

Kimagasló teljesítményt ért el egyénileg MATYÁS GÁSPAR műszerész 183 százalékkal a Kongresszusi Hétben. Kimagasló műszerész szaktársai között, mert ezzel a teljesítménnyel ezidáig már 31 nappal hozta előre első negyedévi tervét.

Ezt az eredményét újítással és különböző munkaműveletek összevonásával érte el.

MALKÓ PÁL

esizelő a Kongresszusi Hétben 161 százalékos teljesítményt ért el.

Ez az eredmény annak a következménye, hogy minden munkapercet kihasznált és a munkájához az anyagot előre odakészítte, hogy felesleges munkakiesés ne legyen.

Az itt elmondottakból láthatjuk, hogy még nagyobb számban és lendülettel kell bekapcsolódnunk a Javitóműhely dolgozóinak a versenybe, hogy megtarthassák a büszke „Elüzem” címet és elnyerhessék a kongresszus legjobb üzeme megtisztelő címet is.

A szakvezetés feladata, hogy biztosítsa a munka folyamatosát, hogy a dolgozók a vállalt kötelezettségeiket maradéktalanul teljesíthessék és ezzel is hozzájárulhassanak a béke megvédéséhez, a békétábor erősítéséhez.

Míg megvolt a földem, addig nem volt egy nyugodt percem

Rákosi elvtárs a Bányász Szakszervezet kongresszusán mondott beszédében rámutatott a kétlaki dolgozók nehéz életére. Aki napi munkája után a földjét is művelni akarja, vagy egyik, vagy másik munkáját nem tudja tökéletesen végezni. A postás dolgozók is megértve Rákosi elvtárs útmutatását, egymásután ajánlják fel földjüket az államnak. Erről szól Balázs Ferenc szaktárs alábbi levele is:

Kedves Szaktársak!
Régen volt már, amikor Rákosi elvtárs a bányászterkezetlen hozzáállásában beszélt a kétlaki bányászok életéről, amiből sok postás szaktársunk is tanulhatott. Azóta mindig készülök, hogy megírom, hogyan láttam én ezt a kérdést.

A Szovjetunióban fogságban töltöttem 30 hónapot. Ez alatt az idő alatt több ízben módomban volt megismerkedni a szovjet kolhozparaszti életével. Többek között a Lenin-grád melletti Kurákovó nevű községben voltam néhány hónapig. Itt láttam a szovjet kolhozparaszti gondtalan életét és a látottak alapján elhatároztam, hogy ha hazajövök, első dolgom lesz megszervezni, hogy Tokajban is szövetkezeti gazdálkodást folytathassunk. Hazatérésem után állandóan ez a gondolat foglalkoztatott.

Feleségem a felszabadulás után kapott két kataszteri hold szántóföldet. Hazajövetelem után én posztáltam letem. Ekkor tapasztaltam, hogy kétlaki életet nem lehet élni. Különösen akkor, amikor az ember a napi munkája után tisztességes bevezést kap. Míg megvolt a földem, addig nem volt egy nyugodt percem sem. Alig vártam, hogy leteljen a munkaidőm, szaladtam a földemre dolgozni. Szabadságomat, a munkaszüneti napokat mind ott töltöttem és mégsem volt megfelelő termésem.

Két év telt el így. Ez alatt az idő alatt, a tokaji pártszervezetben állandóan a tszcs megszervezéséről beszélgettünk. 1949 őszén megalakult Tokajban a tszcs és én az elsők között adtam be földemet. Azóta tudom emberhez méltóan szabad időmet eltölteni.

Fontosnak tartottam ezt megírni, hogy postás szaktársaim ezen keresztül is tanuljanak és rájöjjenek arra, hogy nem lehet egyszerre postásnak és földmunkásnak is lenni. Hallgassák meg Rákosi elvtárs szavát és mondjanak le erről a kétlaki életéről, új, boldog, szocialista hazánk építése érdekében és saját érdekükben is.

Balázs Ferenc,
kezelő, Tokaj

A postás dolgozók lelkesen vettek részt a kongresszust megnyitó nagygyűlésen.

A kongresszusi verseny néhány tapasztalata

A dolgozók Pártunk iránt érzett szeretete a kongresszusi munkaverseny hatalmas lendületében, a kimagasló termelési eredmények elérésében mutatkozott meg. Az üzemi párt-szervezetek irányításával, az SZB-aink a verseny szervezése, a dolgozók mozgósítása, az eredmények nyilvánosságra hozása, a versenyrendület fokozása érdekében végezték munkájukat. Pártunk Politikai Bizottságának a szervezeti munka hiányosságairól szóló bírálata után SZB-aink igyekeztek az üzemi párt-szervezetekkel kapcsolataikat megjavítani. Ezen a téren azonban még komoly hiányosságok is vannak, amint a kongresszusi verseny szervezésénél kitént.

Jó munkát csak Pártunk vezetésével, a munka megszervezésével lehet végezni.

A Bp. 72-es hivatalban a kongresszusi verseny során az SZB munkája a párt-szervezettel való szoros együttműködés következtében megjavult. A munka- és ütemtervüket a párt-szervezettel ábeszéltek és összehangolták. A munkaverseny során felmerülő hiányosságok kiküszöbölése érdekében naponta rövid megbeszéléseket tartottak üzemi háromszögi üléseken.

A párt-szervezet bírálatával állandóan segített

A szakszervezeti bizottság munkájának megjavításában. Az SZB tagjai vállalták, hogy a Kongresszusi Héten minden éjjel, felváltva ügyeletet tartanak, hogy a verseny lendületét fokozni tudják és az esetleg felmerülő nehézségeken azonnal segíteni tudjanak. Az osztályokat felosztották maguk között, az ellenőrzési megszer-vezték.

Termelési eredmények javítását segíti elő a szakszervezeti munka javítása

A Központi Javítóműhely II. SZB-a a Kongresszusi Héten elején látta, hogy versenyjárása, a Javító I. megelőzi őket eredményeivel. Az SZB összeült, megbeszélte a lemaradás okát, megállapították, hogy a lemaradás egyik oka, az SZB hiányos munkája, mely a párt-szervezettel való kapcsolat meglazulása következtében jött létre.

Hiányzott az egyéni agitáció, gyenge volt a kultúr- és a bizalmi munka.

A hibák felismerése után a párt-szervezettel a kapcsolatot megjavították, az SZB munkáját megszervezték, ami hozzájárult, hogy a Javító I.-el való versenyükben ma már fej-fej mellett haladnak.

A jó szervező és ellenőrző munka eredménye

A Keleti postán a szakszervezeti aktivahálózat mozgósításával, jó szervező munkával, a titkár elvtárs elérte, hogy a kultúr-munka, az egyéni agitáció, a jól dolgozók népszerűsítése, a verseny nyilvánossága jól meg van szervezve. A szakszervezeti titkár elvtárs valóban irányító, szervező és ellenőrző munkát végez ma már.

A szervező és ellenőrző munka hiányában rosszul dolgoznak az SZB aktívái

A Lágymányos kp.-ben a titkár elvtárs az SZB tagjait, az ezakszervezeti aktivákat még nem fogja össze kel-

lően. A termelési felelősön kívül, mástól a kongresszusi verseny szervezésében segítséget nem kapott. Természetes, hogy így nem tudja a szakszervezet a rá váró feladatokat elvégezni. A Bp. 114-es hivatal kongresszusi versenyben elért szép eredményeit elsősorban az üzemi párt-szervezet munkájának és a dolgozók öntudatának köszönheti.

Ahol rossz a dolgozókkal a kapcsolat, ott az SZB lemarad a dolgozók lendületétől

Az Alközponti üzemből a függetlenített szakszervezeti funkcionáriusok akkor, amikor a műhelyben a dolgozók versenyrendülete fokozódott és termelési eredményeiket fokozták, nyugodtan a szobájukban foglalkoztak. A későbbiek folyamán ezt a hibát kijavították és az Alközponti kongresszusi versenye szép eredményeinek eléréséhez a szakszervezeti bizottság munkája is hozzájárult.

Ezek a hiányosságok megmutatják, meg kell a szakszervezeti munkát javítani.

Rámutat a szervezési osztály munkájának hiányosságaira az is, hogy a társadalmi instruktorok bevonása és aktivizálása terén még sok tennivaló van, hogy SZB-ainknak nagyobb segítséget tudjunk nyújtani, feladatuk végrehajtásához.

Rámutatnak arra, hogy SZB-ainknak még szorosabbra kell a kapcsolatukat venni a párt-szervezettel, a dolgozókkal,

meg kell javítani szervező és ellenőrző munkájukat. A szakszervezeti aktivákat a bizalmiakat fokozottabban mértékben aktivizálni kell, a párt-onkivülieket is bátran be kell vonni a szakszervezeti munkába. A szakszervezeti munka középpontjába kell állítani minden részortnak a munkaverseny szervezése érdekében való mozgósítást, hogy a termelékenység emelésével minél előbb felépítsük hazánkban a szocializmust, ezáltal is fokozva a Szovjetunió vezetete békétábor erejét.

Schmidt Pál,
szervezési osztály

HÍREK

Ujpest 1 hivatal minden dolgozója részt vett a kongresszusi versenyben. Az összes vállalások értéke 8337 forint volt. Ezt 240%-százalékkal, 21.256 forint értékben teljesítette túl a hivatal.

Kül postahivatal 301 százalékban teljesítette kongresszusi vállalását. Az összes vállalások értéke 746 forint volt, a teljesítés pedig 2241 forint.

Pécsen a javítóműhely lakatosai a kongresszus tiszteletére egy sürgős munkát, amelynek teljesítésére nem postai vállalatoktól beérkező árajánlatok 4000 forintot számoltak fel, határidő előtt és mindössze 1000 forint költséggel végezték el. Ezzel 3000 forintot takarítottak meg a postának és népgazdaságunknak.

A Postai Épületek Karbantartó üzeme a Kongresszusi Hétre tett 37.623 forint értékű felajánlásából február 21-ig 35.250 forintot teljesített.

A mi kultúrotthonaink

Elvtársak, van szívetek ilyen helyre behozni a dolgozókat?

Igy nyilatkozott a VI. kerületi tanács kiküldöttje, amikor a Jókai-terti volt Komédia Orfeum helyiségét megvizsgálta, hogy engedélyt adjon szakszervezetünk számára ebben a helyiségben kultúrotthon létesítésére.

A volt színházhelyiség valóban inkább hasonlított egy elhagyatott nyomortanyához, mint olyan helyhez, ahol meg lehet teremteni a kultúra otthonát. Nehéz munkával, sok költséggel, de még több társadalmi munkával építették fel a postás dolgozók kultúrotthonukat.

A dolgozók jó munkájának eredményeképpen ma kényelmesen berendezett helyiségek, olvasószoba, színházterem, társalgó, táncterem, jól felszerelt büfé áll a látogatók rendelkezésére. A helyiség falait elmunkások arcképei, jól dolgozó kultúr-csoportokról felvételek és munkaképek díszítik. Olyan ez az egész kultúrotthon, mint egy barátságos családi otthon, kellemes, hívogató, a látogatók már az első pillanatban otthonosan érzik magukat benne.

A kultúrotthon vezetősége a szovjet kultúrotthonok mintájára szervezte meg és rendezte be ezt az üzemi kultúrotthont is. Ezen is az egész otthonban a Párt támogatását, a Szovjetunió segítségét, azt, amit Révai elvtárs a kongresszusi beszédében így fejezett ki:

„Az új magyar kultúra nemcsak mintaképének tekinti a szovjet kultúrát, hanem — nemzeti jellegzetességeinek megtartása és fejlesztése mellett — egyre inkább összeforr vele.”

Hosszú hetek munkája után elhallgatott a kalapács, a vakolókanál zaja a Jókai-terti kultúrotthonban és a postás szaktársak, akik jórészt társadalmi munkával végezték el a kultúrotthon átépítési munkálatait, ma, az MDP II. Kongresszusának napján, ünnepi ruhába öltözve hallgatják a megnyitó műsort.

— Ezek valóságos színészek — sóhajt fel az egyik szaktársnő az előadás alatt. Pedig a szereplők mind-mind postások.

Egy csillogószemű szőke kislány megkérdezte az anyukájától: — Ez az egész színház mind a mienk, a dolgozóké, az én apukámé is?

— Igen, kislány — válaszol az édesanyja —, ez a Párt, a népi demokrácia adta nekünk.

— Ugye anyukám, én is eljöhetek ide dominálni, vagy olvasni a könyvtárba? Én is nemsokára dolgozó leszek!

— Hogyne, kislány. Ez itt a mi kultúrotthonunk. Ide nemcsak apukád, aki postás, hanem mi, a családtagok és más üzemek dolgozói is eljárhatnak szórakozni, tanulni.

Igy vették birtokukba a budapesti postás dolgozók a második kultúrotthonukat. Valóban sajátjuknak érzik, hiszen már az első percekben olyan otthonosan, olyan feszületlenül mozognak a helyiségekben, ahogy az ember csak a saját lakásában teszi.

★

Ugyancsak a Kongresszus napján avatták az orosházi postás dolgozók is az üzemi kultúrotthonukat. Itt is több ezer forintot kitévő társadalmi munkát vállaltak a szaktársak. A régi — raktár célját szolgáló — elhagyott épületből a postások és hozzátartozók, valamint a kinti üzemek dolgozói komoly áldozattal állással otthonos és kedves kultúrotthont teremtek.

Az izlésesen feldíszített terem zsúfolásig megtöltött közönség lelkesen tapsolt a jól sikerült kultúr-műsornak. A műsor után a hajnali órákig együtt maradt az avatáson megjelent közönség.

A most felavatott kultúrotthonokkal kapcsolatban a postás dolgozók érzelmeit legjobban egy idős orosházi szaktárs szavai fejezik ki, aki az otthonosan berendezett kultúr-helyiségekben körülnézve, a következőket mondotta a feleségének:

„Látod anyjuk, nem hiába hordtam a maltert és te nem hiába síkáltál, milyen szép lett a mi kultúrotthonunk. Nehéz munka volt, mégis megcsináltuk, de meg is fogjuk védeni!”

... aztán tovább szépítjük” — fejezte be a fejkendő néni.

TAKACS MIKLÓS

DOLGOZÓINK LEVELEI AZ ÜDÜLŐKBŐL

Napjainkban, amikor a nyugati hatalmak folytatják gyilkos, rabló-háborújukat Koreában, amikor lázas ütemben fegyverzik fel országukat, Nyugat-Németországot, amikor háborúra uszítanak és fenyegetőznek, ugyanakkor a békefront táborában a népek közötti barátság elmélyítésén, a dolgozók életének megjavításán, szebbé tevésén munkálkodnak.

Ezt a célt szolgálta a közelmúltban hazánkban megtartott nemzetközi üdülési konferencia is, a Szovjetunió és a népi demokratikus államok részvételével.

Ezen a konferencián a Szovjetunió vezetésével összeültek a népi demokratikus államok küldöttei, hogy megtárgyalják az üdülés terén elért eredményeiket, kölcsönösen kicserélik tapasztalataikat és a szerzett tapasztalatok alapján, a dolgozók üdülését még szebbé, jobbak tegyék.

Ötéves tervünk végrehajtása hatalmas feladatokat ró ránk. Ezeknek megvalósítása mindnyájunk kötelessége.

A jó munkájuk eredményeképpen üdültetéssel jutalmazott dolgozók az üdültetés után, nagyobb lendülettel látunk munkájukhoz, teljesítményüket jénnyegesen túlszárnyalják.

Sokan a dolgozók közül üdülésük alkalmából hálás és őszinte sorokban adnak kifejezést örömeiknek.

Borbás Károly, Bergmann Antal és Nagy Imre szaktársak a Teréz-távbeszélőhivatal dolgozói átérzik üdülésüknek jutalom jellegét és ennek a termeléssel való összefüggését, amikor a következő sorokat írják haza:

Eredményemet naponta kiértékelve, a hibákat kiküszöbölve fokozom tovább teljesítményemet

Ötéves tervünk túlteljesítésében és időelőtti sikeres befejezésében nagy szerepe van a szocialista versenynek. Én, mint távbeszélő kapcsoló, az ötéves terv második évében vállaltam, hogy 1. jövedéki terv-előirányzatomat egy nappal túlteljesítem és 2. az indult távbeszélőteknél a törlések számát 1950. december havi teljesítményemhez viszonyítva havonta 8 darabbal csökkentem. Vállalásom 1. pontját, bevételi tervelőirányzatomat egy nap helyett négy nappal túlteljesíttem, vállaltam 2. pontját a december havi 123 darab törlésemet a vállaltásban előirányzott 8 darab helyett 66-tal csökkentettem.

Tapasztalatom szerint a törlések legnagyobb része a torlódások miatt lemaradt „L”-szolgáltatú kis távbeszélő központokhoz irányuló beszélgetésekből ered. Oka a rossz munkamódszer, a kihasználatlanul hagyott áramkörök és a kezelők egymásközi felesleges vitái.

A távbeszélő kapcsolás minőségének javítása céljából vállalt versenykötelezettségem túlteljesítése érdekében elhatároztam, hogy a távbeszélő előjegyzéseket — mérlegelve a kedvezőbb irányítási lehetőségeket —, azonnal bemondom a közvetítő központnak. Céltudatosan,

Igérjük mi is, hogy szabadságunk letelte után, kétszeres erővel fogunk dolgozni, hogy megháláljuk Pártunknak, Rákosi elvtársnak, népi demokráciánknak, hogy lehetővé tette számunkra parádi üdülésünket.

László Gyula elvtárs, szombat-helyi dolgozó, aki Hévízen üdült, a következőket írja:

A Párt nem csalódhatik bennünk. Magasabb százalékkal, jobb teljesítménnyel, seletmentesen fogunk dolgozni.

Az ígéretek valósággá válnak, ha megnezzük az üdülés utáni emelkedő munkateljesítményeket.

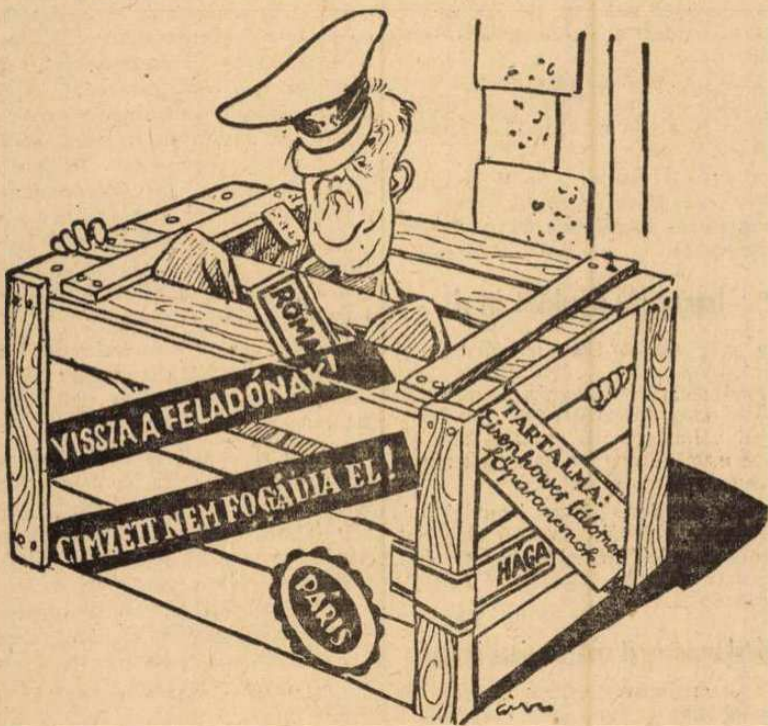
Küchner Ernő esztorgályos szaktársunk a Járműtelep dolgozója üdülése előtt elért 128 százalékos teljesítményét az üdülés után 160 százalékra emelte.

Dallos Nándor szaktársunk 120 százalékos teljesítménye is bizonyította annak, hogy az üdülésben eltöltött pihenés után a munka termelékenysége komoly mértékben emelkedik.

A társadalombiztosítási funkcionáriusoknak fontos feladatuk kell hogy legyen, hogy a termelő munkához jól viszonyulók, a nehéz egészségtelen munkahelyeken dolgozók figyelmét felhívja az üdültetés lehetőségére. Érezzék a dolgozók az üdülés vonalán is Pártunk szerető gondoskodását. Jelentse az üdülésben eltöltött pihenés a munka termelékenységének további emelését is.

Sztítás Margit

EURÓPA NÉPEINEK VÁLASZA

A Páva-utcai Javítóműhely sztahanovista ifi-brigádja. A Kongresszusi Héten 231%-os teljesítményt ért el.

AZ ALKÖZPONTI ÜV 1950-BEN TÖBB BEREDEZÉST SZERELT FEL, MINT A POSTA AZ ELMULT 25 ÉV ALATT

A Távbeszélő Alközponti Ü. V. nem tekint hosszú multra vissza. Azelőtt az alközponti berendezések felszerelését és karbantartását csak részben végezte a Posta. Magánvállalatok, köztük a két legnagyobb, a Diál és az Elivest Priteg foglalkoztak alközpontok szerelésével és karbantartásával. Kíváncsiak voltak, hogyan dolgozik most ez a centralizált üzem azóta, amióta megszületett, amióta egy kormányrendelet ezen a téren is megszűntette a magánszektor és a posta kezelésére adta át az üzemek, vállalatok alközponti berendezéseinek intézését.

A belváros egy kis utcájába visz az utunk, ahol az Alközponti Üzem központi épülete áll. A bennünket kalauzoló Müller szaktárs elmondja, hogy a három készülékből álló soros berendezéstől kezdve a 800—1000-es, sőt az azon felüli automata-berendezésekig az üzemek szükségleteit ez az üzem látja el. Elmondja, hogy az

Alközponti Üzem az 1950. évben több berendezést szerelt fel, mint a Posta az elmúlt 25 év alatt.

Most, hogy egyetlen üzem végzi az alközpontok szerelési és fenntartási ügyeit, ez egyrészt tehermentesítette a távbeszélő központokat, amelyeknek eddig sok gondot okoztak az üzemek alközpontjai, másrészt pedig ez a helyes és gazdaságos munkaerő- és készletgazdálkodást is lehetővé tette, mert összpontosították azokat a szakembereket, akik eddig alközponti jellegű munkakörben, de különböző üzemekben voltak alkalmazva. Ezek a szakemberek most nem bent dolgoznak, hanem kint vannak azokban az üzemekben, vállalatokban, ahol tulajdonképpen az alközpontok szerelését és karbantartását végzik. Ez a munka az utóbbi időben annyira felduzzadt a nagyméretű beruházások következtében, hogy szakemberhiány mutatkozik. A munkamódszer-átadás, a tapasztalatcsere és a fokozódó versenymozgalom enyhíti ugyan a nehézségeket, de

gyökeres javulást csak a tervszerű utánpótlás hozhat.

Ezért az üzem vezetősége és a dolgozók elhatározták, hogy az utánpótlásról haladéktalanul gondoskodni fognak. Üzemen belül tanulóiskolát, átképző és továbbképző

tanfolyamokat szerveznek, melyeken maguk az üzem dolgozói vesznek részt és fejlesztik tudásukat az elméleti, gyakorlati előadások és tanulmányi munkák útján. Az átképző és továbbképző tanfolyam hallgatói betanított- és segédmunkások, a tanulói iskolák pedig az ifjúságot tanítják a nagy szakértelmet igénylő alközponti, szerelési és hibaelhárítási munkákra. A versenyfeladók Füzesi elvtáristól, aki egyébként a „fiatalság apja”, megtudjuk, hogy úgy a fegyelem, mint a tanulás terén a helyzet kielégítő. Az iskola hallgatói kongresszusi felajánlást is tettek, vállalva, hogy minden tanuló egy osztállyal megajánlja tanulmányi eredményét és a gyengébbeket pedig tanulókörökön belül segítik. A szakoktatás jelenleg 60 fővel folyik.

Az üzem dolgozóinak jelenleg 86 százaléka van

versenyben 40 brigáddal és egy komplex-brigáddal. Az építési osztály versenyvállalása az volt, hogy a kongresszusig 100 százalékon alul teljesítő dolgozójuk nem lesz és csupán egy szaktárson múltot, hogy ezt a vállalást nem tudták teljesíteni eddig, de a szaktársak ezt is kijavítják és segítségére lesznek Schneider János szaktársnak, hogy hamarosan 100 százalékon felül teljesítse munkáját. Meglátogattuk az üzemből a javítóműhelyt is, hol serény munka folyik. Sok kapcsoló, soros berendezés és automata alközpont vár javításra. Elég szép számban dolgoznak itt nők, akik úgy végzik a műszerész-munkát, mintha a csavarhúzó és laposfogó a kezükbe nőt volna. Az egyik munkahelyen piros, himzett zászló. A műhely legjobb dolgozója nő, Ilok Margit. Eppen egy soros-berendezésen dolgozik. 172 százalékat teljesített. Teljesen önállóan generál-javít még 4/10-es berendezést is, sejtőmentesen. Büszkén mondja, hogy a revizor neki még nem adott vissza hibás készüléket. Munkamódszerét átadja Császár Istvánnak és Cseli Agnesnek, akiknek munkájára ez máris jótékony hatással van. Jól dolgozó üzemből jártunk, amelyben a dolgozók öntudatosan kiveszik részüket a szocializmus építéséből. Ezért került az Alközponti Üzem a legutóbbi élelemkiértékelések a II. helyre.

Egri Gyula

Önelszámoló egységek a postán

A szocialista tervgazdálkodás megköveteli az egyes termelőegységek eredményének önálló kimutatását, hogy a termelés tervszerűsége, a pénzügyi és gazdasági fegyelmek megőrzése, valamint az önköltség rendszeres kimutatása és annak csökkentése megvalósítható legyen.

A fenti célok megvalósítása a postánál kétféleképpen történik:

1. üzemi vállalatok alakításával;
2. a posta keretében önelszámoló egységek megszervezésével.

1. Az üzemi vállalatok felállítására akkor szükséges, amikor a szerv tevékenységi köre élesen elhatárolható, a többi szervektől, attól függetlenül, hogy az üzemi vállalatok kinek a részére végzik szolgáltatásokat. Az üzemi vállalatok a ráfordításokra eső hozamokat ki tudják mutatni, mivel ezek egy és ugyanazon a helyen jelentkeznek a pénzügyi önálló pénzügyi és önköltségi tervet készítik, a ráfordítások a hozamokkal összehasonlíthatók, így önálló vállalati és üzemi eredményt tudnak kimutatni és vállalati merleget készítenek.

2. Önelszámoló egységeknek a posta keretén belül való megszervezése akkor és ott szükséges, ahol az egyes tevékenységek más szervekkel összefonódnak, jelentkezők és csupán a ráfordítások mutathatók ki, azonban ez a hozamokkal nem hasonlítható össze. Ezért a postai végrehajtó szolgálat önelszámoló egységei üzemi eredmény-számitást nem készítenek, vagyis bevételeket nem állítják szembe a kiadásokkal, mert nem volna célszerű az egyes postai szervek üzemi eredményt kimutatni, mivel a postánál, a postaiüzem különös jellegénél fogva, a bevételek legfőbb részét nem azon a helyen jelentkezők, ahol a szolgáltatások költségei felmerülnek.

Például a csomagszállítással kapcsolatban felmerülő költségek a felvevő-hivataloknál, a mozgópostáknál és a kézbesítőhivataloknál jelentkeznek, ezzel szemben a bevételek a felvevő, a portos csomagoknál pedig a kézbesítő-hivataloknál jelentkeznek.

A postai önelszámoló egységek tehát kizárólag a költségeikről, a ráfordításokról adnak számot és ennek kimutatásával érik el a bevezetőben említett célokat.

A postahivatalok az önelszámoló-karban kimutatják, hogy a könyvelőség által könyvelt és a hivatali terhelő költségekből, egy-egy számadási idő-

szakban, mennyi esik a hivatali szolgáltatási tevékenységeinek egy-egy munkafázisára. Így a számvitelen keresztül ellenőrizhető, hogy egyes önelszámoló egységeknél a munkahelyi felbontott terv végrehajtása az előirányzattal szemben mit mutat. A hivatalok tervellenőrzéséhez így a számvitel havonként biztos és egységes alapot ad, és anélkül, hogy külön adatgyűjtést kellene végezni, minden önelszámoló egység tervteljesítése munkahelyi felbontás alapján adható.

Az azonos jellemzőjű önelszámoló egységek azonos számadási időszakokban elért eredményeinek összehasonlítása pedig lehetőséget nyújt a végrehajtott szolgáltatás ellenőrzésére és irányítására végzőknek arra, hogy az önköltségcsökkentés érdekében a szükséges lépéseket azonnal megtehesse. Nyilvánvaló, ha két azonos körülmények között dolgozó II. osztályú hivatalnak önköltségi tételei között jelentős eltérés van, akkor az egyik önelszámoló egységnek valamilyen szervezési vagy egyéb hiba növelte meg az önköltséget. Mivel az önelszámolás ezeket a káros hibákat azonnal megmutatja és az ellenőrző-kar tudomásra hozza, azonnali beavatkozás lehetősége adva van.

A postai termelőegységek tervkészítése és tervellenőrzése, önköltségmegláptatása és önköltségcsökkentése az egységek közti munkaversenyek kiértékelése, csak az önelszámolás bevezetésével alldható meg gyorsan és megbízhatóan.

RAJNER MIKLÓS

HÍREK

Szarvason 85 Szabad Nép-előfizetőt szerveztek be a postások. Zalabéri István kézbesítő szaktárs egymaga 38 előfizetőt gyűjtött.

Szombathelyen jól sikerült újítási ötletnapot rendeztek február 9-én a postás dolgozók. Az újítási ötletek közül kiemelkedik Kiss Antal sztahanovista szaktársnak a csoportos távbeszélőjegy bevezetését célzó javaslata. A jó elgondolásokat jutalmazták is. Az „Ötvenes terv” brigádnak öt ötletét érdemestette jutalmazásra a bíráló bizottság.

Falujárók nyomában

7 óra 15 percet mutat a Budapest 72. postahivatal homlokzatán lévő óra. A hivatal előtt gépkocsi-karaván áll, a csipős reggeli szellő vígan lobogetatja az autók vörös loboóit.

A postás-falujárók teljes számmal elloqlatták már helyüket a gépkocsikon és elindulnak, hogy felvilágosító munkát végezzenek a falu dolgozó közt.

Amikor félkilencet mutat az óra, már a vécseji határban robognak az autók. Az elvtársak a szokatlan jó levegő hatására egymás után veszik elő csomagjaikat és hozzádognak a reggeli elloqvasztásához. Mikus elvtárs meg is jegyzi: „Othton bizony nincs ilyen jó étvágyam, de falujárásom még az étvágyam is megjön.”

Közben karavánunk elérkezik a monori erdőhöz, ahol az egyik autón valami kis javítanivaló akad. Pár perces javítás után vidám énekszóval megyünk tovább Ceglédre keresz-tül, újunk céljái: Abonyig.

Abony.

A község egészen a felszabadulásig a nagybirtokosok, földesurak kedvelt tartózkodási helye volt, melyről a számtalan urasági kúria és kastély tanuskodik. Mi is egy ilyen uradalom felé tartunk, de nem az uraság házába, hanem az „Új Világ”-termelő-csoportba.

Az út felett kifüggesztve „Él-üzem”-jelvény van. Bizonyosága annak, hogy itt jó munka folyik, a tiszcs elüzem lett. Az elvtársak régi ismerősként jönnek elénk és tudakozódnak, hogy tartunk-e ma kisgyűlést? Mert ők megszervezték és délután 2 órára ide jön a csoport minden tagja, kivéve a csoport állatállományát őrző 2 tagot, akik egy távolabbi tanyán laknak. Az egyik elvtárs a távollevők kérelmét tolmácsolja, hogy valaki látogassa meg őket, mert nem szeretnének lemaradni a csoport többi tagjától.

Mi ezt a feladatot magunkra vállaltuk és megkérdeztük az útirányt. — Menjenek csak erre elvtársak, egyenesen a földeteken keresztül, a heré-nél forduljanak balra, a laposon keresztül a nyírták mellett jobbra, ott már látszik a tanya.

Az út bizony hosszú, s igen marasztalóan fogadta pesti aszfalt-hoz szokott cipőnk. De mindent kárpótl az a szeretetteljes, elvtársi fogadtatás, ahogy a jékei-tanyán bennünket fogadtak.

A család éppen ebédelt.

- Szabadság, — Szabadság.
- Foglaljanak helyet az elvtársak.
- No, asszony, siess csak, kindál meg valamivel az elvtársakat. Aliq bírtuk meggyőzni, csak fogyasszák el nyugodtan ebédjüket egészséggel, mi már ebédeltünk. Hét gyerek, mint az orgonásipok, ülnek sorra az asztal körül.

— Izlik az ebéd, pajtások?

— Igen, — válaszolták kórusban, az egyik nagy igyekezettel törülgetve fület, amely a jófajta sertéssültől bizony eléggé zsíros lett.

— Nem így volt ez régen, — mondja az apjuk. Eppen csak, hogy eltűnt. Húst csak nagy ünnepeken láttott az asztal. — A gyerekek soványak, betegek voltak, vette át a szót a felesége. Ruhájuk sem volt szégyénykének, úgy, hogy még az iskolát sem tudták rendesen járni. Így a legnagyobb gyerek is 12 éves korában elment bérésnek a helybeli kulákhoz. — Hogy a fene enne meg, ott ahol van, — szól bele tele szájjal Márton, akitől szó van. Bezzeg minden másként van ma, — mondja az apja, Márton fiam is teljes értékű tagja a csoportnak, — aki erre a szavakra teljes hosszában kiegyenesedik, mintegy jelezve, hogy tudatában van annak, hogy most nem a kuláknak, hanem magának dolgozik.

— Hogyan megy a munka, hogyan vannak megelégedve a csoport munkájával, — kérdezzük.

— Hát bizony, eleinte nem volt nagy összetartás a csoportban. Nem voltunk elég öntudatosok és úgy dolgoztunk, mintha a régi földes-úrnak végeztük volna a munkát. De a jó politikai felvilágosító munka gyorsan javított ezen a téren, s ma már mindenki úgy dolgozik csoport-tunkban, mint a sajátjában.

A politikai eseményeket is szóba hozzuk. Rávilágítunk a pártkongresszus jelentőségére, a Szabad Nép fontosságára, rámutatunk az imperialisták aljas, háborús tevékenységére. Bizony, mi is érezzük a Szovjetunió segítségét — mondja az apa, — az ő segítsége nélkül nem itt tartanánk.

— Nézzenek csak ide, — mondja, és kivezet az udvarra, hogy megmutassa a csoport 45 drb. süldőjét, 6 drb. anyadisznóját a kis malacokkal, a teheneiket. Elvtársunk büszkén mutatja saját anyadisznóját, a 10 rózsaszínű kis malacokkal.

Vidám énekszóval ülünk fel autókra és azzal a jóleső érzéssel indulunk vissza Budapestre, hogy Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatása alapján dolgozó parasztágunk is a felemelkedés útjára lép.

SIMON MIHÁLY

Versenyben a Főposta táviratkézbcsítői a kongresszus sikeréért

A Főposta öreg épületében új harcra indulnak a kommunista és pártön-kívüli kézbesítők, hogy megmutassák ragaszkodásukat Pártunk és szeretett vezetője, Rákosi Mátyás elvtárs iránt. Soha

még ilyen versenylendület nem volt a Főpostán,

mint most, a kongresszusi verseny alatt. Napról napra új nevek bukkannak fel a termelésben. Ugyszólván napok alatt felszámoltuk régi problémánkat, hogy ne legyen egyetlen táviratkézbcsítő sem, aki 100 százalékon alul teljesít — és ma már nincs is.

Egyénileg elbeszélgettünk velük, megkérdeztük, mondják el, mi az oka, hogy nem tudják teljesíteni normájukat, s az összes problémákat megtárgyalva, elhatároztuk, hogy elvtársi segítséget nyújtunk nekik. Megmagyaráztuk, hogyan küszöböljék ki a termelékenységüket gátló körülményeket. De nemcsak megmagyaráztuk, hanem aktív segítséget is nyújtottunk s össze-raktuk azoknak az anyagát, akik még nem ismerték eléggé jól a járatokat. Elenjőző dolgozóink pedig átadták munkamódszereiket és ezzel sikerült elérni eredményeinket.

Szeretném elmondani, hogy milyen módszerrel értem el 1950-ben, a nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára kapott sztahanovista oklevelemet és egyben az ország legjobb kézbesítője címét és 1951. januárjában a sztahanovista jelvényt.

Előjáróban meg kell említenem, hogy 1950 januárjában Pártom hat-hetes pártiskolára küldött, ahol megtanultam, hogy egy kommunista akkor teljesíti kötelességét, ha a termelésben is élén jár. Megfigyeltem a termelésben eljáró dolgozókat, bár akkor még nem volt kifejlődve a munkamódszerátadási mozgalom és rájöttem, hogy a régi módszereknek nagy hibájuk, hogy mindent a fizikumra és energiára építettek. Ez természetesen arra vezetett, hogy két-három hónap alatt teljesen kimerültek. Gondolkozni kezdtem, hogy hogyan lehetne a kézbesítésnél

új módszereket alkalmazni.

Elkezdtem az anyagjártat szerinti összerakás idejét lecsökkenteni, továbbá a kézbesítési iveren mindent rövi-

ditve írni. Ezzel sok időt megtakarítottam. Később, ahol csak lehetett, elbeszélgettem a vállalatok vezetőivel, tegyék lehetővé azt, hogy a kapus is átvehesse a küldeményeket, ezzel ők is hamarabb kapják az anyagot és mi is le tudjuk rövidíteni a járási időt. Lényeges, hogy a kézbesítők ne órákban, hanem percekben gondolkodzanak és mindig teruszérien. Amikor az anyag zöme érkezik, erre az időre készüljenek fel legjobban és ne ilyenkor jusson eszükbe az étkezés, hanem minden energiájukat erre az időre koncentrálják. Az is nagyon fontos, hogy a szolgálati időt az utolsó perccig fel kell használni, hogy ne legyen egy percnyi kiesés sem a termelésből.

Munkamódszeremet igyekszem átadni

velem dolgozó társaimnak. Eddig Ist-tenes Zoltán, aki azelőtt 100—110 százalékos eredményt ért el, most az én módszeremmel 150—180 százalékat teljesít. Fehér István, azelőtt 100—105 százalékat ért el, most a vele való foglalkozás után 130—140 százalékos az eredménye. A most felvett új kézbesítő szaktársnők közül Holecz Sándornéval foglalkoztam és ő az első hónapban 130 százalékat teljesített.

Február hónapban megalakítottuk a szabadságharcos Partizán-brigádot, amely a kongresszusi versenyben átlagosan 200 százalékon felül teljesít. Céлом, hogy a brigád munkamódszeremmel május 1-re, a nemzetközi munkások világnapi nagy ünnepére, elérje a sztahanovista-brigád szintjét.

Minden egyes postás dolgozó segít-se az elmaradókát, mert a jó munka a béke megvédésének legfőbb eszköze. Ha minden postás dolgozó jól viszonyul majd a termeléshez, hamarabb fogjuk felépíteni szocialista hazánkat.

Mutassanak példát a kommunista párttagok a termelésben — egészen bizonyos, hogy a pártönkívüli becsületes dolgozók példájukat követni fogják — a béke megvédésében folytatott harcban, amelyet Pártunk, Rákosi elvtárs vezet.

PINCZES GEZA

DUPLA VAGY SEMMI...

Főpénztáros szaktársunk beszélt: „Január 16-án levonnak a fizetésem-ből 18 forintot. Megkérdeztem a körzeti hivatal bérszámfejtőjét, mi ennek az oka. Az elővette a karfélékókat és megállapította, hogy azért történt a levonás, mert az egyik szaktárs fia munkába állt és így neki családi pótlék már nem jár.” Vagyis kiderült, hogy a családi pótlékot tévesen a főpénztáros szaktársától vonták le. Ezek után megígérte a bérszámfejtő — mondta tovább az egyébként igen türelmes főpénztáros szaktárs —, hogy pótléktételei jegyzékén kiutalja számomra ezt az összeget.

Elérkezett február 1. Megint levontak 18 forintot. Nézegetem, mi ez? Hát kiderült, hogy ezúttal „térítés” címén vonták le azt, amit múltkor levontak, vagyis most már 36 forint a levonás. Már nem merek szólni a bérszámfejtő szaktársnak, mert a „dupla vagy semmi” elvénél fogva hátha megduplázza a levonást és 72 forint lesz belőle.

Bizony „szencselátnak” is megüi-

tuk sikeresen, mert II. hó 1-én a januári és februári részleteket egyszerre vonták le, holott a januári szén-részletet már januárban egyszer le-vonták.

No, de vissza is kaptuk néhány nap múlva. Nem volt tehát semmi baj. Az egyik Komárom 2-beli szaktársunk azonban furesán viselkedik egy idő óta, ha egy pillanat ideje van, mindig a fejét vakarja: neki a februári 50 forint szénrészlet helyett 90 forintot vontak le.

„Ne búslj pajtás — mondta neki egyik szaktársa — látod én nem rendeltem szén, mégis levonták az árát.”

Azt pedig nem sürgetésképpen említem meg (mert a körrendelet annak idején elkörrendelte, hogy ne sürges-sünk), hogy az 1950. évi márc., apr., május havi szabadnap-megőltítés és túlórapénzek, még mindig késnek valahol, pedig a listát idejében felküld-tük felülvizsgálatra. De ezt igazán nem sürgetésképpen mondtam.

N. A. Komárom

MALKÓ PÁL...

2400-as fordulattal zúg és dübörög a csiszológép motorja. Fülcsiklító lár-mában kérdezem, hol dolgozik Malkó Pál?

Pedig könnyű őt megtalálni, mert munkahelyét a „Békeország”-vándor-zászló és a „Jó munkáért” zászló díszíti.

A mindig vidám Malkó szaktárs teljes odaadással dolgozik, hogy a kongresszus tiszteletére teit vállalását túlteljesítse.

Tegnap 287 százalékat ért el,

ma még többet akar teljesíteni. A darabér-rendszer bevezetése óta Malkó szaktárs 152 százaléknál kevessebbet még nem teljesített. Kongresszusi vállalását 165 százalékban je-lölte meg, de már a harmadik napon 176 százalékat ért el.

Nem véletlen, hogy legutóbb is megkapta a kiváló dolgozó oklevelét. Azóta még jobban dolgozik, mert érzi, Pártunk állandó segítségét, munkája területein is.

Munkamódszerét szaktársainak is átadja

Ennek eredményét látjuk az ifi Zákó szaktársnál a műhelyben, aki Malkó

szaktárs átmutatása alapján teljesít-ményét 115 százalékról 191 százalékra emelte. Az ő munkamódszerét vette át Fehér János is jó eredménnyel, telje-sítménye már 137 százalék. Malkó Pál nemcsak a termelésben, hanem a társadalmi munkában is példát mutat. Az üzemszervi segélyezési feladók és aktív résztvevője az értekezleteknek. A műszaki továbbképző-körben jó el-gondolásaival viszi előbbre a termelés ügyét. Nem egy újításával hozzájárult ahhoz, hogy a csiszolóműhelyben a munka jobban menjen.

Jó munkája elismerésképpen az idén Malkó szaktárs is elmegy üdülni. Ebben a kedvezményben eddig nem tudni miért, nem részesült.

Sztálin elvtáristól tanultuk, hogy az ember a legfőbb érték, de erre a Köz-ponti Javítóműhely vállalatvezetője úgy látszik nem gondol, mert nem csináltatja meg az elszívókészüléket a csiszolóműhelyben, amely jobb ténne a termelőmunkát és megkönnyítené Malkó szaktársnak és munkatársainak életét, hogy még jobb munkával tud-ják szolgálni országunk ügyét és a békétábrt.

MUNKAERŐTOBORZÁS

Hazánkban — ellentétben a kapitalista országokkal — megszűnt a munkanélküliség, a gyárak kapuja előtt sorakozó és éhez, munkanélküli kereső és lesó százezres és milliós ipari tartaléksereg ácsorgása. Már a múlt sötét emléke a munkanélküliség réme, és annak megszűnése nyomán, szocialista iparunk gyors fejlődésének eredményeként munkáshiány lépett fel az iparban. Amerre csak járunk, építkezéseket és ismét csak építkezéseket látunk. Egymásután épülnek új, nagy alkotásaink, új gyáraink és ezzel a rohamos tempóval nem tud már lépést tartani a mindjobban fejlődő iparunk munkaerőellátása.

Mit jelent a munkaerőtoborzás?

Azt, hogy a felvilágosítás, meggyőzés eszközeivel mozgósítsuk a mezőgazdaságból felszabaduló dolgozókat, a nők és ifjak tizezreit és tizezreit: jelentkezzenek munkára, mivel a mezőgazdaság nagyfokú gépésítése nyomán felszabadul a falu dolgozóinak munkaereje, és most ezeket a dolgozókat akarjuk bevonni az iparba.

A munkaerőtoborzás azonban egyszerű lehetőséget nyit meg a háztartásokban dolgozó nők előtt is. Tudjuk jól, hogy a magyar nők a felszabadulás óta egyre inkább kivették részüket az építőmunkából, most pedig minden eddignél nagyobb mértékben van szükség a nők ügyes, lelkiismeretes, gondos munkájára, arra, hogy cselekvően is részt vegyenek a szocializmus építésében és kövessék ebben is a szovjet asszonyokat. Eppen ezért Pártunk iránymutatása alapján népi demokratiánk kormánya mindent megtesz, hogy minél előbb könnyítsen a dolgozó nők helyze-

tén és ezért építjük ki és fejlesszük tovább a bölcsődék, napközi otthonok, széleskörű hálózatát, ezért veszünk le sok gondot az asszonyok válláról az üzemi étkeztetés kiszélesítésével is. A postán is immár a negyedik napközi otthon, bölcsődét adtuk át rendeltetésének.

Kormányzatunk minden lehetőséget megad

arra, hogy minél inkább könnyítse a dolgozó nők helyzetét. Nem írott mászlást nálunk a nők egyenjogúsága, hanem eleven valóság.

Egyenlőek a férfiakkal és megvan a lehetőségük most arra, hogy megszűnjön a szűk kis háztartási rabszolga lenni, hogy ugyanúgy dolgozhassanak, pénzt kereshessenek, tehetségük és munkájuk szerint érvényesüljenek, mint a férfiak. Mindezek eredménye alapján pedig sokezer családban emelkedik az életszínvonal, mert ezután nem egy, hanem két kereső lesz a családban.

Minden postás dolgozó szaktársunk tanulmányozza át alaposan

a minisztertanács munkaerőtoborzással kapcsolatos rendeletét.

Nézzünk szét tehát elsősorban a magunk háztartásán, saját családjunkban. A minisztertanács rendelkezését megértve, igyekezzünk minél szélesebb körben felvilágosító munkával, de elsősorban a magunk, családunk, jó példájával valóra váltani, népszerűsíteni szervezetünk munkaerőgazdálkodásunk egyik legfontosabb eszközét: a munkaerőtoborzást.

Réthelyi Mihály

A postás dolgozók tiltakozása a francia kormány fasiszta intézkedései ellen

A postás dolgozók mély felháborodással szereztek tudomást Franciaország amerikai zsoldban álló kormányának arról az intézkedéséről, amellyel betiltotta Franciaországban a Szakszervezeti Világszövetséget, a Demokratikus Ifjúsági Szövetséget és a Demokratikus Nők Nemzetközi Szövetségének működését. A beérkező táviratok és levelek arról tanúskodnak, hogy a postás dolgozók elítélik az amerikai imperialisták és franciaországi lakáiknak ezt az aljas provokációját és követelik a törvénytelen cselekedetnek azonnali hatálytalansítását. Kifejezésre juttatják azt az elhatározásukat, hogy még nagyobb lendülettel fognak harcolni a békéért, az új háborúra uszítók terveinek megállításáért.

A táobeszélő díjbeszedő hivatal dolgozói az alábbiakat írják: „Mély felháborodással tiltakozunk a francia kormány jogellenes intézkedése ellen, amellyel a Szakszervezeti Világszövetségnek Franciaországi működését akarja megakadályozni. A világ dolgozóinak egységét ilyen fasiszta jellegű intézkedésekkel nem lehet megbontani.”

A Főposta dolgozói többek között ezeket írják: „Ez a szegényteljes intézkedés világosan mutatja, hogy a francia kormány nemcsak ellensége a haladásnak, hanem egyenes kiszolgálója az amerikai imperializmusnak. Felelőtlenség tiltakozó szavunkat és követeljük a gyalázatos rendeletnek azonnali visszavonását.”

EGY BOLDOG AUGUSZTUS

Minden titokban történt: Zirjanszki hírtelen, váratlanul kiadta a parancsot, hogy a negyedik brigád vacsora után öltözzék ünneplőbe. Csodálatosképpen senki sem kérdezte, hogy miért. Osszeültak, összenevettek, ezért aztán Ványa is suttozva kérdezte Átykát:

— Mégis, mondd miért?
Fityka ugyancsak suttozva felelt:
— Majd meglátod... borzasztó érdekes lesz!

Mikor aztán elhangzott a közgyűlésre hívó jel, Aljosa Zirjanszki sorbaállította és bevezette őket a terembe. Volodja Begunok vár rájuk trombitájával az előcsarnokban és szintén bedült a sorba Zirjanszki mellé. A teremben mosolygós tapsall fogadták őket. A negyedik brigád nem ült a diványra, hanem Sztálin mellé szobrá elött sorakozott fel, szemben a közönséggel. Ekkor egymásközt élénken beszélgetve kijött Zaharov és Vitja Torszkij. Vitja megnyitotta az ülést:

— Zirjanszki elvtársat, a negyedik brigád vezetőjét illeti a szó.

Zirjanszki sora elé állt és hangosan vezényelt:

— Negyedik brigád, vigyázz!

— És ilyen beszédet mondd:

— Teles elvtársak! A negyedik brigád telepesei, számszerint tizenháromeen, egyhangú határozatban kéri a közgyűlést, adja meg növekedésüknek, Iván Galcsenkonak a telepesi rangot. Iván Galcsenko derék elvtárs, becsületesen dolgozik és mindig jókedvű. Részletesebben beszámol róla főnöke, Vladimir Begunok, Galcsenko, öt lépést előre!

Ványa zavarban rákvörösen állt a brigádvezető mellé. Volodja is előre lépett és nagyon fegyelmestetten, hi-

vatalos hangon mondott egyet-mást Ványáról. Ványa csak három hónapja tagja a brigádnak, de ez elégségesnek bizonyult. Ványa senkivel sem veszekszik, ügyes és mindig jókedvű. Senkinek sem hizeleg, sem a brigádvezetőnek, sem az ügyeltesnek, sem az idősebb telepeseknek. Most egy munkanap alatt nyolcvan szelepet készített el és mindenki meg van vele elégedve. Naponta olvassa a „Pionir Ujságot”, ismeri az Októberi Forradalom történetét, sokat tud Leninről, Sztálinról, s azt is, hogyan győztük le Denikint, Judenicsot és Kolcsakot. A dnyeperi vízműről is tud, meg a kollektívizálásról és a kulákokról. Mindenről elég jól tájékozódik. Azt mondja, ha kikerül a telepről, pilóta lesz a Vörös Hadseeregben, de nem bombavető akar lenni, hanem vadászpilóta. Ezt ő mondja persze, hogy miként lesz, az még elválik. Nagyon szereti a telepet. Ismeri a telep minden szabályát és törvényét, megtanulta a szabad tornát és szeretne a zenekarban játszani. Hát ilyen fiú Ványa. És én voltam a főnöke, tehát egyáltalán nem volt vele nehéz dolgom.

Ezután Mark Grünauz kért szót a közlést, hogy a Komszomol támogatja a negyedik brigád kérését. Ványa három hónap alatt bebizonyította, hogy részolga a telepesi rangra. És segítve magát az a brigád, amelyben négy hónapnál régebben van növekedés.

Más telepesek is hozzászóltak röviden. Valamennyien Ványa Galcsenko mellett. Kláva Kasirina hozzátette:

— Derék telepes Ványa. Mindig rendes, nagyon udvarias, minden holmija rendben van és feltétlenül hozzánk tartozik, dolgozó elem.

— Derék telepes Ványa. Mindig

rendes, nagyon udvarias, minden

holmija rendben van és feltétlenül

hozzánk tartozik, dolgozó elem.

— Derék telepes Ványa. Mindig

rendes, nagyon udvarias, minden

holmija rendben van és feltétlenül

hozzánk tartozik, dolgozó elem.

Levelezőink írják.

Ideiglenes táviratmunkásaink részére a helyi Népbolt útján, a Ruházati Központtól kézpénzüzlet mellett típusbancsot igényltem. Azt a választ kaptam, hogy a kívánt lábbelit, csak a közlekedés- és postaügyi minisztérium igazolása alapján szolgáltathatja ki. Egy héten keresztül távbeszéltem ebben az ügyben az Anyaghivattal, a Szociális Hivattal, a Főosztállyal, míg végre dr. Bakos szaktárs megígérte, hogy januárban megkapjuk a kért kiutalást. Már reménykedni kezdtem, mert január elején felszólított bennünket a soproni igazgatóság igénylésünk megismétlésére. Azóta azonban semmi hír sincs róla, hogy mi történt az igénylésünkkel, és mindenekelőtt eddig egyetlen pár bakancsot sem kaptunk. Ideiglenes táviratmunkásaink bakancs hiányában pedig nem tudnak munkába állni. Sürgős intézkedést kérünk.

Dallos Sándor
SZB-titkár, Keszthely.

BUDAPEST 62. közvetítő osztályának két sztahanovista brigádja van. Ez is azt bizonyítja, hogy a Budapest 62. közvetítő osztályának dolgozói magukévá tették a Párt és Rákosi elvtárs tanítását és megértették a kollektív munkaerőgazdálkodás fontosságát a szocializmus teremtésében.

Az eredmény nem is maradt el. A közös kötelezettségvállalás és a kölcsönös szaktársi segítségnyújtás keretében teljesítményük állandóan emelkedik. Az elmúlt három hónapban 165 százalékos állagot értek el. A két brigád eredményes munkájának titka az, hogy Katona József és Nádas Antal brigádvezető rendszeresen foglalkozik brigádja tagjaival. De a brigád tagjai is állandóan kísérik a tapasztalataikat, átadják egymásnak munkamódszereiket és már menetközben kijavítják a hibákat.

A szép eredmények nem teszik elbizakodottá a két brigádot, hanem újabb és még nagyobb sikerekre kötelezik.

Galambos Márton
Budapest 62.

A debreceni postás dolgozók Pártunk II. Kongresszusa tiszteletére országos postás viszonylatban is igen jelentős kezdeményező lépést tettek. A Politikai Bizottság eddigi határozatait, szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs elhangzott beszédei alapján felmérve az újítómozgalom terén eddig tapasztalt eredményeket és hibákat, újító-kiallítás rendezését határozták el. Azok a nagyserző eredmények, amelyeket példaképünk, a nagy Szovjetunió elért, csak olyan államban születhetnek meg, ahol a munka és a munkás minden tekintetben a legmegbecsültebb tényező. Csak a kommunizmus, vagy a szocializmus felhalad nép tudja megérteni, a nagyobb és jobb munkateljesítés szükségességét és célját. Csak ilyen

Alexej Szepeanovics is felállt a némi gondolkodás után megszólalt:

— Az én kötelességem, mint tudjátok, na meg szokásom is, mindenben kiigazítást találni. De Ványában még én sem látok kivételalót. Csak attól lélek, hogy a negyedik brigád túlzott dicsőreteivel elkényeztetett. Te meg, Ványa, ha dicsérnek téged, ne vedd azt mind kézpénznek... tudod... légy annál követelőbb magaddal szemben. Nincs rosszabb az elbizakodott embernél. Megértetted?

Ványa mintegy ködön át, de mégis érezte, mit akar Zaharov mondani és gondterhelten rábólintott.

Mikor már mindenki elmondta, amit akart, Vitja Torszkij így szólt:

— Csak a telepesek szavaznak! Ki van amellei, hogy Ványa Galcsenko megkapja a telepesi rangot? Emelje fel a kezét.

A kezek egész erdeje lendült a magasba. Ványa a brigádvezető mellett állva örült is, csodálkozott is.

— Egyhangúlag elfogadták. Álljatok fel!

Ványa még jobban elcsodálkozva látta, hogy valamennyien felálltak és a divány legfávoabb sarkából Vladimir Kolosz, a névsorban a legelső telepes jött a negyedik brigádhoz a ragyogó parketten át. Vladimir Kolosz egy rombuszalakú bársonydarabot tartott a kezében, amelyre arany- és ezüstszálal volt kihimezve a telep monogramja.

— Ványa Galcsenko! Átadom neked a telepes-jelvényt. Most már egyenjogú tagja vagy a mi közösségünknek. A telep érdekeit és az egész szovjetállam érdekeit mindig jólbe helyezed saját érdekeidnek. Ha pedig meg kell védekezned országunkat az ellenségtől, bátor, kitartó és okos harcos légy. Ezt kívánom neked. És gratulálok.

(Részlet Makarenko: Igor és társai c. könyvéből.)

Szűk keresztmetszetek

A vezetékes rádió elosztóhálózatának építési rendszere általában az, hogy az erősítőből falikábelben, vagy légvetésekben kiinduló főirányokhoz olomburkolatú kárpithuzalokat csatlakoztatunk, s ezekhez, mint közös vezetékekhez, erre alkalmas pontokban felszerelt csatlakozó-dobozokból — ugyancsak olomburkolatú kárpithuzalal — vezetik ki az előírtető leágazásokat.

A csatlakozó-dobozok egyben vizsgálóhelyeket is képeznek, ahol a közös vezetékeket hibabehatárolás céljából az előírtető vezetékektől elkülöníthetjük.

A jelenleg használt porcellán csatlakozó-dobozok alkalmazása csak szűk-ségmegoldásnak tekinthető, mert mindenben felelnek meg a szükséges és alább felsorolt feltételeknek:

1. A csatlakozó-dobozok, egyben vizsgálóhelyekül is szolgálhatnak és olomburkolatú kárpithuzalba egyszerűen beiktathatók, egyben egy-négy előírtető vezetéket párhuzamos leágazására alkalmasak legyenek.

2. A csatlakozó-doboz, illetve a csatlakozás módja olyan legyen, hogy az olomburkolatú kárpithuzal pamutszigetelésű erei esőben, vagy nedves levegőben ne ázhassanak.

3. Ugy a közös vezetéket két irányból összefutó végeit, mint a leágazásokat vonalvizsgálat céljából könnyen fel lehessen oldani.

4. A fali felerősítés egyszerű, de tartós legyen.

5. A doboz kivétele tartós legyen, s szorító oxidmentes legyenek.

6. A csatlakozó-doboz tömegelőállításra alkalmas kivétel s minél olcsóbb legyen.

Tervezzük meg a fenti feltételeknek megfelelő csatlakozó-dobozokat.

(Megjelent a Szocialista Postában.)

Területi Bizottságok alakítása

„Olyan területen, ahol a szakszervezethez tartozó szervezett dolgozók száma ezt kiadomborítja a szakszervezet területi bizottságát hoz létre.”

A magyar szakszervezetek alapszabályának ezen meghatározása alapján a szakszervezetek szervezeti felépítésében változás áll be. A területi bizottságok alakítása a szakszervezeti demokrácia szélesedését, de egyben a vidéki szakszervezeti alapszervek munkájának megjavítását is előreviszi.

A felszabadulás után a postás szakszervezet taglétszáma rohamosan emelkedett és a mozgalmi munka szélesedett. Már 1947-ben szükségessé vált, hogy igazgatósági kerületenként területi titkár legyen megbízva, aki a munkáját a központ képviselőjeként végezte. A ker. titkár csaknem kizárólag egyedül dolgozva eléggé magára hagyva, nem tudta a rá váró feladatokat minden esetben kellően elvégezni. A szakszervezeti központ létszámának leépítése folytán a területi titkárságok létszáma meg lettek erősítve.

A SZOT elnökség határozatát hozott,

hogy a néhány hónapon belül sorra kerülő választásokig ideiglenes területi bizottságokat kell alakítani. A területi bizottság működési területe azonos az igazgatóságok területével. Az ideiglenes ter. bizottságok a mentesített politikai munkatársakból, 2—3 SZB-titkárból és jó dolgozókból 9—10 létszámmal megalakultak, a titkári értéket jóváhagyásával.

A területi bizottságok munkamódszere még nem alakult ki teljesen, de már így is javítani tudták a szakszervezeti munkát.

nagyobb segítséget tudtak nyújtani a szakszervezeti alapszerveknek a kongresszusi verseny szervezéséhez.

„A területi bizottságok — alapszabályunk szerint — irányítják és ellenőrzik az alapszerveket, végrehajtják szakszervezetünk központi vezetőségé-

nek határozatait.” — Így a területi bizottság feladata az, hogy a felsőbb szakszervezeti szervektől kapott iránymutatás alapján rendszeresen tartott üléseiken meghatározzák a feladatokat, a hozzájuk tartozó alapszerveknek. Feladat továbbá, hogy ellenőrizzék a feladatokat végrehajtását, valamint az alapszervek munkáját és azt fokozottabban segítsék. A területi bizottság vezetője az elnök.

„A területi bizottságot a szakszervezet területi konferenciája választja meg, amely 2 évenként új össze és a szakszervezethez tartozó alapszervezetek küldötteiből áll.”

A területi konferencia küldötteit a rövid időn belül sorra kerülő alapszervi vezetőségválasztó közgyűléseken fogják megválasztani.

A területi bizottság jó munkájának előfeltétele a

mind több társadalmi aktív mozgósítása.

Elsősorban azonban a területi bizottság tagjainak kell példamutató munkát végezni. Társadalmi aktívák mozgósításánál legjobb munkát az eddigiek szerint a szegedi területi bizottság végez, mert annyi társadalmi aktívát mozgósított, hogy csaknem minden alapszervi taggyűlésen valaki részt tud venni. A pécsi ter. bizottság ilyen téren még nagyon le van maradva.

A területi bizottságok jó munkájának további előfeltétele az, hogy a szakszervezeti bizottságok és helyi csoportok (alapszabály szerint már nem területi csoportok) a területi bizottságtól kapott feladatokat maradéktalanul elvégezzék és egyben bírálják a területi bizottság munkáját.

Látunk kell, hogy a területi bizottságok választásával lehetőség nyílik arra, hogy a szakszervezeti munkát tovább javítsuk, hogy így a Párt által ránkibízott feladatot még inkább végrehajtsuk.

Csaki László

A szűnyog várja meg...

Bürokrácia vagy takarékoság

A minisztertanács határozata után a postás dolgozók is lelkesen csatlakoztak a takarékosági mozgalomhoz. Ennek ellenére a Kazincbarcika folyó távkábel-építésénél mégis 20 cm-es kötőcsavar helyett 30 cm-eset használnak.

Nézetünk szerint ennek oka, hogy Kazincbarcika messze fekszik a fővárostól.

Ugyanis a távkábel építéséhez szükséges anyagot az Anyaghivattól igénylik. „Az Anyaghivatal az igényelt anyagot beszerzi saját raktára részére. Az igénylés alapján a kábelépítési osztály az Anyaghivattól megkapja a kért anyagot. Bevételezi a saját raktárba és a kiutalás alapján kiadja a munkacsoport vezetőjének. A munkacsoport vezetője az anyagot eljuttatja a vidéki építési helyre.”

Az építésnél dolgozó szaktársak kézbe veszi a csavart és megtelepítéssel látja, hogy az 10 cm-re hosszabb, mint kellett volna, ami nem csoda, mert ilyen hosszú utat alatti még hosszabbra is megtehett volna.

Vizsgálat akkor hogyan lehet itt takarékoskodni?

Apróhirdetések

Alapfokú tornászajnokságban való részvételre keresünk postás szaktársakat. Gimnazisták és általános iskolai növendékek ne jelentkezzenek, mert a legtöbb területi döntőben a pécsi posta színeiben induló iskolásfiúknak is hiába ragasztottunk bajuszt, nem hitték el, hogy postások.

Ajánlatokat kérünk: „Több csapatot neveztünk be, de mind visszalépett” jellegűre a pécsi postaszervek „SPORT-FELELŐSE” címére leadni.

SZINPADI FÜGGÖNYÖKET keresek külső dekoráció céljára. Ajánlatokat: „Saját kultúrversenytörtélmőt már elvettem. Kirakatpolitika.” jellegűre az obudai postaszervek SZB-titkára címére kérjük elküldeni a kultúrverseny beindulásáig.

HOGYAN DOLGOZIK A KELETI POSTAHIVATAL TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI TANÁCSA

Üzemünkben a társadalombiztosítási tanács kéthetenként tart értekezletet, melyen ellenőrizzük az előző ülés határozatait, a központi irányításnak megfelelően megvitátjuk feladatainkat és határozatokat hozunk munkánk megjavítására.

Nézzük meg először a

beteglátogatási albizottság

munkáját.

A beteglátogatási aktívahálózatot bizalmi csoportokként építettük ki. Hosszabb megbetegedések esetén a betegeknek kisebb ajándékokat viszunk. Több esetben előfordult, hogy a beteglátogató szaktárs javaslatára beteg szaktársunk részére segélyt utaltunk ki. Így pl. Czákó László szaktársunk, aki egyedülálló dolgozó, a beteglátogató javaslatára 150 Ft üzemi segélyben részesült. Czákó szaktársunk hosszú idő óta súlyos izületi gyulladással küzd, senki sem volt, aki ápolja. Igen jól esett Czákó szaktársunknak az a gondoskodás, amelyben őt a beteglátogatók részesítették. A beteglátogató pontos és jó munkája sok esetben segítséget nyújt a dolgozóknak, akik önhibájukon kívül jutottak nehéz helyzetbe.

Természetesen beteglátogatóink leplezik a visszaéléket is és megakadályozzák, hogy az álbetegek a többi dolgozókat megkárosítsák.

Rá kell mutatni azonban a hibákra és hiányosságokra is.

Üzemünk széttagoltsága megnehezíti munkánkat. A sokféle szolgálati beosztás is akadályozza a beteglátogatás tervszerű megszervezését. Dolgozóink 80 százaléka vidéken lakik, ami komoly nehézséget jelent munkánkban. Ennek ellenére leggyakrabban 24 órán belül csaknem minden beteget meglátogatunk.

Üzemünk betegszázaléka jelenleg átlagosan a fél százalékot sem éri el. Jó munkánkkal igyekszünk ezt is javítani.

Az üzem részére megállapított

segélykeret havonta csaknem 6000 forint.

A segélykérő szaktársak először bizalmi munkát adják át kérelmüket, majd a bizalmi szaktárs javaslatával átadják azt az egyes osztálytitkárságoknál működő társadalombiztosítási megbízottaknak. A környezettanulmányt az osztály saját aktívával végzi. Példamutató a ténylegesen a várm. és járási osztály. Amellett, hogy minden rászoruló dolgozón segítenek, a komolytalan kérelmeket és a notórius segélykérőket minden esetben visszautasítják. A segélyezési albizottság arra törekszik, hogy indokolt esetben komoly segítséget tudjon adni. Pl. Nagyszegi István szaktársunk hosszú ideig komoly beteg volt. Három kisgyermek van. A családtagok is betegek voltak és így bizony nélkülözéseknek volt kitéve a család. A segélyezési albizottság Nagyszegi szaktárs részére 300 forint üzemi segélyt utalt ki. Bene Ernő szaktársunk szintén súlyos beteg volt,

a segélyezési albizottság 300 forint segélyben részesítette. Zsoldos Antal szaktársunknak 7 gyermeke van, önhibáján kívül nehéz helyzetbe került, 400 forint segélyt kapott, s ezzel nagymértékben enyhítettük gondját.

Az üdültetési munkát

is lelkesedéssel és lendülettel kezdjük meg. A hibák és hiányosságok még nem mutatkoznak meg teljes egészükben, hiszen csak az üdülési évad elején vagyunk. Helyesnek tartjuk, hogy a szakszervezet az üdülési keretet üzemként szétosztotta.

Hibának tartjuk viszont, hogy a szakszervezet a csaknem 2000-es létszámú üzemünknek egy negyedében át üdülési csoportként csak 1-1 mátraházi, hévízi és parádi beutalójegyet adott.

Helyesebbnek tartanánk, ha szakszervezetünk gyakrabban cserélné az üdülőket és a mi dolgozóink is részesülhetnének a lillafüredi, vagy mecseki beutalásokból. Üzemünkben az üdülés népszerűsítése hangos bemozdón, faliújságon és főleg egyéni agitáción keresztül történik. A dolgozók leveleit, amelyekben örömmel és elragadtatással számolnak be az üdülés szépségéről, faliújságon közöljük a többi dolgozókkal.

Üzemünk az elmúlt évben

üzemorvosi rendelőt kapott.

Nagyjelentőségű ez üzemünk részére, mert egyrészt dolgozóink egészségvédelme lett fokozottabb, másrészt pedig sok dolgozót megkímélünk az orvoshoz való járással egyúttal járó felesleges időpocsékolástól és fáradtságtól.

Arra azonban vigyáznunk, hogy üzemorvosi rendelők ne válják fiók rendelővé, hanem az valóban az üzemi egészség legfőbb őre legyen.

A Vorosin-mozgalom

még nem terjedt el kellőképpen üzemünkben. Ebben mi is hibásak vagyunk. Hiba az, hogy az irodai helyiségek kívül a munkahelyek tisztántartására nem fektetnek súlyt. A szakszervezet keveset áldoz tisztítószerekre. Igyekeznünk fogunk mulasztásunkat pótolni és üzemünk egész területén megvalósítani a Vorosin-mozgalom célkitűzéseit.

Dolgozóink tudják, hogy szociális eredményeinket csak úgy tudjuk tovább fokozni, ha munkánkban mindig több és jobb eredményeket érünk el.

Dolgozóink hosszabb idő óta komoly eredményeket értek el az üzemi címmel folyó versenyben. A sikerek azonban nem tesznek bennünket önelégültekké. Tovább fokozzuk munkánkat a szocializmus építése és a béke megvédése érdekében. Ez pedig biztosítja számunkra a szociális lehetőségek további javítását és kiterjesztését is.

Mernyei Károlyné
Keleti postahivatal.

MŰVELŐDJÜNK...

A Helyközi és József-központ kultúrterme megtelt közönséggel. A később érkezők már nem is kaptak ülőhelyet, de azért nem mennek el, hanem türelmesen halgatják az előadást. Az előadó szavai nyomán egyre világosabban látják, hogy eddig milyen hamis képet alkottak a világról, amelyben élünk.

Az előadásból olyannak ismerjük meg a Földet, amilyen valóban és nem olyannak, ahogy a muliban magyarázták.

A tüzehányók működéséről, a hegyek, tengerek, folyók keletkezéséről beszél az előadó. Megtudjuk, hogy a mi Földünkhez hasonló bolygók milliárdjai keringenek a világűrben. Sok-sok bolygó helyét, mozgási irányát már megállapították, de még több van, melyek közül esnek a jelenlegi rendelkezésünkre álló műszerek hatókörén. Megtudjuk a szaktársak, hogy a régieknek milyen hamis fogalmak voltak a Földről.

Az ókorban azt hitték, hogy a föld lapos.

Régezt az indusok a Föld felső részét domborúnak, az alsó részét laposnak gondolták. Azt képzeltek, hogy a földet három hatalmas, az Óceánban úszó teknősbéka hátán álló elefánt tartja.

Az előadó sok kérdést tisztázott, amelyek eddig nem voltak világosak a hallgatók előtt.

Pintér Jolán az egyik kultúraktív — aki nemcsak a próbákra, de a természettudományos előadásokra is szorgalmasan eljár, megjegyzi.

— Ez az előadás legább annyira érdekes, mint egy színdarab.

A hozzászólásokban kéri a szaktársak, hogy ugyanazon a napon a két — délutáni és délutáni — útr részére külön-külön tartsanak előadást. Mindkét előadásra biztosítják a sajtóügyi hallgatóságot.

Az előadás után a szaktársak körülvették Szőke Imre természettudományos és Szandner Ferenc tömegnevelési felelőst.

Azt szeretnénk — mondja Zelles Irma — ha többször is hallhatnánk ilyen érdekes előadást!

Antal László, Ugri Zoltán, Kardos László, mind azt kéri, hogy gyakrabban legyen természettudományos előadás a Helyközi-Józsefben.

Mikesi Istvánnak — az egyik legjobb bizalmi — többen köszönik, hogy „megagította őket az előadásra”.

Az előadás meghallgatása után tudjuk csak igazán megítélni — mondják többen —, hogy mit veszítettünk volna, ha nem jövünk el.

A József-központban is tapasztaltuk, hogy a bizalmiak jó munkáján múlik elsősorban egy-egy előadás sikere. Ha Pártunk helyi alapszerve a támogatást megadja — és ezt valóban meg is adja — és az SZB megfelelően összehangolja a rendezvényeket, akkor a bizalmiak jó agitációs munkájának a fölmérője egy-egy előadás sikere is.

Ez behizonyosodott a Jár್ಮűtelepen is, ahol a legutóbbi előadás mindössze huszan jelentek meg. Itt bizonyosan a bizalmiaknak nem volt „szívügyük” a természettudományos előadás.

Mert ne higgyük azt, hogy az ellenség nincs tisztában a dolgozók nevelésének fontosságával. Tudja nagyon jól, hogy a dolgozók nevelésén múlik a termelés és a szocializmus kihasználja a mozgalmi vezetők éberségének hiányát, azt ha valamely területet csak kicsit is elhanyagolunk.

Persze a Jár್ಮűtelepen nem „csak kicsit”, hanem nagyon is elhanyagolták a dolgozó tömegek nevelését. Helyes lenne, ha a József jó munkáját és a Jár್ಮűtelep hibáit a többi posta-üzemek kiértékelnék és ennek figyelembevételével másutt is megjavítanák a tömegnevelési munkát.

POSTAS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete.

Felelős kiadó: MESZOLY GEZA.

Felelős szerkesztő: BASTA REZSO.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczúr-u. 27.

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

Telefon: 428-777.

Szakszervezeti tagoknak díjtalan Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforogópein.

Budapest, VIII., József-körmű 5.

Felelős nyomdavezető: KULCSAR MIHÁLY

Befejeződtek az alapfokú tornászcsapatbajnokság elődöntői.

Az alapfokú tornászcsapatbajnokság elődöntői három héten keresztül különböző kerületekben és Budapesten folytak le. Az elődöntők során kijötték a jól és rosszul dolgozó sportfelelősök erőnyel és hibái. Sportfelelősöinkről a szervezés terén elmondhatjuk, hogy jó munkát végeztek, mert a szakszervezet részére előirányzott 40 csapat helyett 85 csapatot szerveztek. Azonban a továbbiak során kiderült, hogy a szervezés nem volt mindenütt meggyőző és

egyes sportfelelősök mechanikusan kezelték a szervezést; a felvilágosító munka helyett — így többek között a Főposta hivatal — egyszerűen összeállítottak egy névsort.

A névsorban szereplők legnagyobb része nem is tudott arról, hogy nevezett, a tornabajnokságra jelentkezett volna. Az eredmény: a férficsapat távolmaradása.

Hasonló volt a helyzet a Bp. 62-es hivatalnál.

hol a két férfi és egy női csapat jelentkezett az aktív sportolók közül szervezték, de szervezésnél tovább nem jutottak.

Hibát követett el a Jár್ಮűtelep, mivel mind a négy csapatával távolmaradt az elődöntőtől, pedig a Szakszervezet Sportosztálya részéről

Sasvári és Kubik elvtársak személyesen beszélték át az üzemből Dobos SZB-titkár, Farkas sportfelelős, Pándi vállalatvezetőhelyettes elvtársakkal a problémákat,

hogy az edzők és a szabadságukra kiképzéseikkel ne ütközzenek. A jó felkészülés és a versenyen való részvétel biztosítására két gyűrit is felszereltünk.

Debreceniek részéről a hat benevezett csapat közül mindössze egy vett részt az elődöntőn, mely annál súlyosabb, mivel Debrecenben fejtett tornasportunk van és az időközben történő áthelyezések ellenére is

több gondot kellett volna fordítani a békeért vívott harcunk ezen szakaszán is a területi bizottság titkárnak és sportfelelősének, valamint a sportegyesület vezetőjének, Tóth Andor elvtársnak.

Szonbathelyen a benevezett 5 csapatból egy indult az elődöntőn, a látványos

jó szervezés mellett komoly hiányosságok mutatkoztak, mert a minőségi sportolók egy részét vették be a tornászcsapatba

és így az időközben megrendezésre kerülő labdarúgó, kosárlabda, stb. kupaküzdelmek elvonták a jelentkezők egy részét, ami teljesen helytelen volt a szervezőkkel.

Ezen súlyos hibák közül kiemelkedik a pécsi tornászcsapat szervezése, előkészülete és elődöntőn való részvétele. Annak ellenére, hogy a tornászcsapatbajnokság jelentőségét, szervezését a sportosztály átbeszélte a területi bizottság titkárhelyettesével, Bódis elvtárral, a területi sportfelelőssel, Csapó elvtárral és a szervezéssel megbízott Jászkuhi szaktárral, a sportegyesület titkárával. A területi titkárság rábízta Jászkuhi szaktársra a tornászcsapatbajnokság sorsát, arra gondolva, hogy majd minden jól megy.

Jászkuhi szaktárs, mivel időközben a Hírlap Irodához lett áthelyezve, félretette az egészet és nem törődött a tornászcsapatbajnoksággal.

A rossz szervezést és előkészületet betetőzte február 11-én a pécsiek szereplése azzal, hogy a versenyre teljesen készületlenül állottak ki, így a szabadságkorlatra 5 pontot kaptak.

figyelemre, sporteszközök magatartásuk miatt a versenybírók a további küzdelmekből kizárták őket, mert a csapatban más név alatt nem postás dolgozókat, hanem középiskolásokat szerepeltettek.

E súlyos hibákért felelős a területi bizottság is, mivel nem kísérte figyelemmel a tornászcsapatbajnokságra való készülődést.

Végülökön a benevezett 85 csapat közül 45 csapat vett részt az elődöntőn, e nagy lemorzsolódásnak a felsorolt durva hibák és még több apró hiányosságok mellett

oka volt a sportosztály is, amelyben több csapatnál elmulasztotta a személyes ellenőrzést és inkább telefonon és levélben instruíta a csapatokat.

Középdöntőbe jutottak: A férfi csapatok közül: Debrecen, Keleti posta, Bp. 72., Karcag, Tanulóliskola 2. csapata, Dombóvár 2. csapata, Győr, Javítóintézet I., Sopron, Szeged, Terezközpont, Kecskemét, Miskolc.

Női csapatok közül: Győr, Miskolc, Posta Állóközpont, József-központ, Tanulóliskola, Szeged.

Március 10-én induló középdöntő versenyekre, mely a Dob-u. tornateremben lesz megtartva, az eddigigli fokozottabban készüljenek csapataink, hogy az elődöntőben elért pontszámokat, jobb teljesítményekkel túlszárnyalják, fegyelmességgel emeljék a tornászcsapatbajnokság színvonalát, legyünk elharcosai a szocializmus építésének, hazánk, békéjének, és függetlenségünk megvédésének.

Szakszervezeti birkózóbajnokság küzdelmeiben a postás birkózók az Előre-sportcsarnok szépen feldíszített helyiségében jól megállták helyüket, az erős mezőnyben is bebizonyították, hogy ez a fiatal szakszervezeti Keresztes Vilmos és Szalkai József elvtársak irányítása mellett jó kezekben van.

Birkózóink a versenyek alatt végig a legfegyelmesebben, a legsport-szerűbben viselkedtek.

még akkor is, ha a pontozóbírák, versenybírák az eredmény megállapításánál tévedtek. Ennek eredményeképpen a selejtező versenyeken:

Lepkesúlyban: Villányi 3. Váltósúlyban: Czétyényi 2. Középsúlyban: Gerely 3. Félnehézsúlyban: Rajnai 1. Nehézsúlyban: Pál 2. helyezést ért el.

Döntőbe a félnehézsúlyú Rajnai került, hol a világbajnok Kovács (Bp. Lokomotív) versenyzőjével találkozott és szép küzdelemben tussal vereséget szenvedett és végeredményben a 2. helyen végzett.

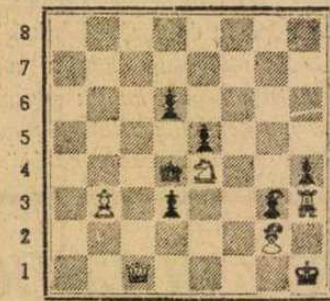
Kabinigénylés: Felhívjuk valamennyi SZB-titkár és sportfelelős figyelmét, hogy a római parti esőnakhái kabinhasználatra jelentsék be igényüket. A sportosztály egyéni kéréseket csak az üzemek kérelmeinek kielégítése után vesz figyelembe. Az üzemek igényüket 1951. március hó 20-ig jelentsék be.

SAKK

Rovatvezető: Tipary Lajos

13. sz. feladvány, Neukomm Gy.

Sötét: Kd4, Fg3, gpd3, d6, e5 és h4. (6 báb.)

a b c d e f g h

Világos: Kh1, Vc1, Bh3, Fg2, He4, gpb3. (6 báb.)

Matt 2 lépésben.

(Megfejtése 2 pont.)

Fenti feladványt letraversenyünk második díjkiosztása fogja követni, ezért felhívom a megfejtőket a határidő pontos betartására.

AZ 1951. ÉVI POSTAS EGYÉNI SÁKKAJNOKSÁG.

Domonkos-utcai kultúrházunkban ünnepélyes keretek között tartottuk meg 1950. évi egyéni sakkversenyünk díjkiosztását. Szakszervezetünk képviselői: Sasvári István, Kubik Ferenc és Szabó Pál szaktársak jelentek meg.

A bajnokság vaskos megelégedéssel végződött! Az első díjat ugyan játssza, vesztés nélkül rovatvezetőnk nyerte, de dr. Tiszay Géza, kitűnő játékosunk második helye — aki az első helyre is veszélyes volt, hiszen csak 1/2 ponttal maradt le — és Lázár János harmadik helyezése, igen nagy meglepetés! Olyan játékosokat előzték meg, mint a 4. helyezett Jenei Ferenc mester és az 5. Honfi Károly mesterjelölt, akik országos viszonylatban is ismert, nagyon erős versenyjátékosok. Fentieken kívül jó eredményt ért el még a 6. helyezett Pintér József.

Egyidejűleg osztottuk ki a díjakat „B”, „C”, és „D” döntő csoportok győztes versenyzőinek, valamint Vajdai szisztéma szerint rendezett tehetséggutató versenyünk győztesének is.

A „B” csoportban első Szilárd László, 2. Bordács Alajos, 3. Tóth József, a „C” csoportban 1. Stegna Károly és Bánhid János, 3. Schiffer Sándor, a „D” csoportban 1. Bakos Mátys, 2. Pataki László, 3. Simon Alfréd, míg a tehetséggutató versenyben 1. Virág Sándor, 2. Wolfart László, 3. Tóth János szaktársak lettek. A tömeges díjkiosztást követő bensőséges hangulatú bankett után még sokáig együttmaradt sakkosaink vidám társasága és szakszervezetünk sportosztályának képviselői együtt már az új évadban szocialista hazánk által nyújtott új, nagyszerű versenyalkalmakra, új díjszövegre ültették poharaikat.

Elnökségünk határozata értelmében megváltozik lapunk fejléce

POSTAS DOLGOZÓ

POSTAS DOLGOZÓ

Postás Dolgozó

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG A BEÉRKEZETT PÁLYAZATOK KÖZÜL A FENTIEKET TARTOTTA A LEGJOBBNAK. MOST A SZAKTÁRSÁKHOZ FORDULUNK. VALASSZÁK KI A LEGJOBBAT ÉS IRJÁK MEG SZERKESZTŐSÉGÜNKNEK. AMELYIK TERVEZET A LEGTÖBB SZAVAZATOT KAPJA, AZZAL A FEJLÉCCSEL FOG EZENTÜL LAPUNK MEGJELENNI.